

தர்க்க பாஷை

பதிப்பாசிரியர்:
கலாநிதி சோ. கிருஷ்ணராசா

மெய்யியற்றுறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
1988

தூண்கேவி தொழில்நுட்ப பணம்

2/12/89

தர்க்க பாஷை

பதிப்பாசிரியர்:
கலாநிதி சோ. கிருஷ்ணராசா

மெய்யியற்றுறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
1988

புதிப்புரை

குறை மங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்ட தருக்க பாலை என்ற இந் நூல் வடமொழியில் கேசவ மிஸ்ரர் என்பாரால் இயற்றப்பட்ட தர்க்க பாலை என்ற நூலின் தருவலாகும். வடமொழித் தர்க்க பாலை யின் காலம் சி.பி. பதினாறாம் நூற்றாண்டாகும். நியாய-வைசேடிக் மரபில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்வம் பெறும் இந் நூலிற் பல உரைகள் உண்டு. கோவர்த்தன மிஸ்ரர், சின்ன பட்டர், என்போர்கள் குறையே தர்க்கபாலைப் பிரகாசிக, தர்க்க பாலைப் பிரவேசம் என்ற உரை விளக்கங்களைச் செய்தனர். நாராயண பட்டர், ருண்டு பட்டர், பிசினிபட்டர், மூராரி பட்டர் என்போர்கள் செய்த உரைகளும் வடமொழித் தர்க்க பாலைக்குண்டு. இவைதவிர கோபிநாதரின் உஜ்ஜவாலா, ரோம வில்வ பட்டரின் தர்க்க பாஜா பாவ, ராமவிங்கரின் நியாயசம்சிரக, மாதவதேவரின் சரமஞ்சரி, பாஸ்கர பட்டரின் பரிபாலை தர்ப்பணம், நாகேச பட்டரின் யுக்திமூத்தாவலி, கனேச தீட்சதரின் தத்தவ பிரபோதினி, வில்வகர்மாவின் நியாய பிரதீபிகை எனப் பல உரைகள் இருப்பது இந்திய

(ii)

அளவையியலில் தர்க்க பாஷையின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டிய போஷமானது. 1

தமிழில் வெளிவந்த பிற தருக்க நூல்களான தருக்கசங்கிரகமும், தர்க்ககௌஸுதியும் முறையே வடமொழியில் அன்னம்பட்டராலும், பாஸ்காராலும் இயற்றப்பட்ட நூல்களின் தரவல்களேயாரும். மூலநூலாசிரியர்கள் இருவரினதும் காலம் பதினேளாம் நூற்றாண்டாரும். 2

தமிழில் தருக்க நூற்கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தரும் நூல்களில் மணிமேகலை காலத்தால் முந்தியது. சமயக் கணக்கர் தம் திறம் கேட்ட காதையிலும், தவத்திறம் பூண்டு தருமம் கேட்ட காதையிலும் தருக்கக் கருத்துக்கள் ஓரளவு விரிவாகக் காணப்படுகின்றன.

1. S.Chandrar Vidyanbhusana, A History of Indian Logic, Calcutta, 1920 P.381-385

2. Ibid P.388.

(iii)

மனிமேகலையில் காணப்படும் தருக்கக் கருத்துக்கள் மிகப் பழமை வாய்ந்தனவென்றும், அவை தருக்க சங்கிரகம், அன்னம்பட்டியம், சிவஞான சித்தியார் சுபக்க உரைகளிலிருந்தும் வேறுபட்டதென்றும், மனிமேகலையிற் காணப்படும் கருத்துக்களைக் கூறும் தருக்க நூல்கள் இக்காலத்தவழக்கில் இல்லை என்றும் உ.வே.சாமிநாதையர் குறிப்பிடுகின்றார் 3. தருக்க நூற் கருத்துக்களைக் கூறும் பிறிதொரு தமிழ்நூல் சிவஞான சித்தியார் ஆரும். சித்தியார் சுபக்கத்திவள்ள அளவையிலக்கணம் கூறும் பதினான்கு பாடல்களும் கைவசித்தாந்த மரபிற் சிவஞான தருக்கக் கருத்துக்களைக் கூறியின்றன 4.

3. மனிமேகலை உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பு

(மூன்றாம் பதிப்பு 1931) பக்.நடு0

4. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கத்திற்கு டி.திருவிளங்கம் எழுதிய புத்தகரையில் அளவையிலக்கணம் விபரமாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. சிவஞானசித்தியார் டி.திருவிளங்கம் புத்தகரை, சோதிடப்பிரகாச அச்சுயந்திரசாலை. கொக்குவில், 1915.

மனிமேகலை, சித்தியார் ஆசிய இரு நூல்களிலும் கூறப்படும் தருக்கக் கருத்துக்கள் செய்யுள் வடிவிக் காணப்படுவதால் கற்போர்க்குச் சிரமத்தைத் தருகின்றன.

தருக்க பாஷையே முதன்முதலில் தமிழில் தோன்றிய உரைநடையிலமைந்த தருக்க நூலாகும். வடமொழியில் கேசவ மிஸ்ரரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் குறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் தமிழில் மொழிபெயர்த்தியற்றப்பட்டதாகும். சிவப்பிரகாச விசாகம், சதமணிமலை, வேதாந்த சூடாமணி, சித்தாந்த சூடாமணி ஏன்பன இவரெழுதிய சமய-தத்துவ நூல்களாகும். சிவப்பிரகாசரின் சதமணிமலை சைவசித்தாந்த நூலாகவும், வேதாந்த சூடாமணி சங்கரவேதாந்த நூலாகவும், சித்தாந்த சிகாமணி வீரசைவ நூலாகவும் உள்ளன 5.

5. தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை 4ம் தொகுதி

உலகத் தமிழாராட்சி நிர்வகனம் சென்னை 1979.
பக். 225-264.

சிவப்பிரகாசர் சமயந்தால் வீரசைவராக இருந்த பொழுதும் சைவசித்தாந்த, வேதாந்தக் கருத்துக்கள் அவருக்கு உடன்பாடானவையாகவே இருந்தன. சிவப்பிரகாசர் வரலாற்றை எழுதிய ச.அ.இராமசுவாமிப்புவலவர் சிவப்பிரகாசர் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்த காலே சிவப்பிரகாச விகாசம், தர்க்க பாஷை, சமஸ்கிருதம், நால்வர் மணிமாலை என்றும் நூல்களை இயற்றினார் என்றும், பின்னர் காஞ்சிபுரத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் வேதாந்த சூடாமணி, சித்தாந்த சிகாமணி முதலிய நூல்களை இயற்றினார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். 6

வீரசைவரின் ஆரம்ப காலங்களில் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் முதன்மை பெற்றனவாயிருந்தன.

6. பிரபுலிங்கலீலை ச.அ.இராமசுவாமிப்புவலவர் குறிப்புரை சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை 1954. பக். ௮-௧௪

(vi)

ஆனால் படிப்படியாக சங்கரரது கருத்துக்கள் வீரசைவத்தில் மேலாதிக்கம் பெறலாயின. 19ம் நூற்றாண்டில் வீரசைவம் சைவசித்தாந்தத்திலிருந்து விலகி சங்கர வேதாந்தத்தில் ஆழுகைக்கு முழுவதும் உட்பட்டு விட்டது. இக் கருத்தை நாம் ஏற்கக் கொண்டால் சிவப்பிரகாசர் இத்தகையதொரு மாறும் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தார் என்றே கொள்ளுதல் வேண்டும்.

எவ்வாறிருப்பினும், தமிழில் பாரம்பரியமான சமய-தத்துவ கல்விக்கு முன்னோடியாக அமைந்த தருக்க நூல் என்ற வகையில் தருக்க பாஷைக்கு முக்கிய இடமுண்டு. மேலும் சைவசித்தாந்தம் கலாம் கருத்துக்கள் அனைத்திற்குமான தருக்க நூற் பிரமாணத்திற்கு தருக்க பாஷை ஒன்றே ஆதாரமாய்-மைகிறது.

7. தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை 4ம் தொகுதி,
சென்னை 1979. பக். 225-264.

சிவப்பிரகாசர் பதினேளாம் நூ ற்றூண்டில் வாழ்ந்தவராவார். இதன் பின்னரேயே சிவஞான சுவாமிகள் பதினெட்டாம் நூ ற்றூண்டில் அன்னம்பட்டரின் தருக்க சங்கிரக தீபிகையை தமிழில் மொழிபெயர்த்தியற்றினார். இதனை ஆறுமுகநாவலர் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தார். 8

பதினேளாம் நூ ற்றூண்டில் வாழ்ந்த பாஸ்கரரின் தர்க்க கௌழுதி என்ற நூ ல் வெ. சூப்பூஸ்வாமிராஜா என்பவரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1899ம் வருடம் பதிப்பிக்கப் பட்டது. 9 இவை தவிர வித்துவான் தெல்லிப்பழை சிவாநந்தையர் வடமொழி நூ ல்களான தருக்க சங்கிரகத்-தையும் அதன் உரைகளான-நியாயபோதினி, பதசிருத்தியம், அன்னம் பட்டியம், நீலகண்டியம் என்பனவற்றை மொழி பெயர்த்தியற்றி 1910ல் பதிப்பித்தார் 10.

-
8. தருக்க சங்கிரகம் ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பு. 7ம் பதிப்பு
. வித்தியாநுபாலையந்திரசா லை 1929.
9. தருக்க கௌழுதி, வி. கோவிந்தன் பதிப்பு
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுயந்திரசா லை 1890.
10. தெல்லிப்பழைச் சிவாநந்தையர், தருக்க சங்கிரகம்-
நியாய போதினி, பதசிருத்தியம், அன்னம்பட்டியம்,
நீலகண்டியம். சோதிடப் பிரகாச யந்திரசா லை
கொக்குவில், 1910.

மரபுவழியான தருக்க நூற்கல்வியில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுவது நீர்வேலிச் சங்கர பண்டிதரின் சைவப் பிரகாசனம் என்ற நூலாகும். சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை விளக்குவதற்குரிய தருக்க நூலாக இது காணப்படுகிறது. இந் நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு 1925ம் ஆண்டு வெளியானது 11 முதற்திப்பு 1880ல் வெளியானதாக இரண்டாம் பதிப்பிலிருந்து அறியக் கூடியதாயுள்ளது.

சிவப்பிரகாசரின் தருக்க பாஷையை பதிப்பித்தவர் கு.கதிரைவேற்பிள்ளை. இரண்டாம் பதிப்பு 1880ல் வெளியாயிற்று. முதற் பதிப்பு வெளிவந்த ஆண்டு தெரியவில்லை. இன்று தருக்க பாஷையை பெயரளவிலாவது அறிந்தவர் வெகு சிலவே. நூற்பிரதிகள் சிடைப்பது மிகவும் அரிது. மூன்றாம் பதிப்பான இப்பதிப்பிற்குரிய நூற்பிரதியை பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்து இந்து நாகரிகத்துறை விரிவுரையாளர் இரா.வை.கனகரத்தினம் தந்துதவினார்.

-
11. நீர்வேலிச் சங்கரபண்டிதர், சைவப்பிரகாசனம்,
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்.
சென்னை 1925.

இப்பதிப்பில் வழுக்கள் பல க ளையப்பட்டத னைத் தவிர மாற்றங்கள் எதுவும் செய்யப்படவில் லை. யதிப்பா- சிரியர் குறிப்புக்களும் விளக்கங்களும் அடைப்புக் குறிப்புக்குள் தரப்பட்டுள்ளன. வடமொழித் தருக்க நூ ள் கருத்துக்க ளை விளக்கியுரைத்த நியாய சிரோமணி சி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளுக்கும் இந்நூ லை கல்லச்சுப் பதிவில் உருவாக்க சிரமம் பாராது ஒத்துழைத்த செல்வி. க. வாசுசிக்கும் எனது நன்றிகள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இத னை நூ லாக வெளிக் கொண்டு வர உதவிய யாழ். பல்க ளைக்கழக க லைப் பீடத்திற்கும், க லைப் பீடாதிபதி பேரரசிரியர் என். பாலசிநுஷ்டண்டி அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

1988.12.28

சோ. சிருஷ்டணராஜா.

இரண்டாம் பதிப்பின் முதலட்டை

தர்க்கபாலை

இந்நூல்

ஊர்காவற்றுறை

குமாரசாமி முதலியார் கதிரைவேற்பிள்ளை

நீதிபதி

வடநூலோடாராச்சி செய்து பரிசோதித்தச்சிடுவித்தனர்

(இரண்டாம் பதிப்பு)

JAFFNA

STRONG & ASBRY PRINTERS

1880.

ஏழு பதார்த்தங்களைக் கூறும் சித்தாந்த முத்தாவலி முதலிய நவீன தர்க்கம் போலாது பதினாறு பதார்த்தங்களைக் கூறும் பிராசீன தர்க்கமாகிய இந்நூல் சம்ஸ்கீர்த பாஷையிற் சிவகேசவ மிசிரனுவியற்றப்பட்டுத் துறைசை மங்கலஞ் சிவப்பிரகாசராற் றமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுக் காலத்திற்குக் கால மொன்றன் பின்னொன்றுயேட்டுப் பிரதிகளி லெழுதப்பட்டு வருவ னேந்து வசன மயங்கிச் சிக்குண்டு பயன்படாது சிடந்ததனை யாம் பரிசோதித் தெமது சிஞ்சிற் புத்திக் கியன்ற வாறே வருவறுத்துச் சிக்கறுத்துப் பயன்படு னூ லாக்சி யச்சிருவித்தாம். இதனை யாம் முதலா முறை யச்சிருவித்தபோது யாழ்ப்பாணத்தில், நமக்ககப்பட்டிருந்த தொரே யேட்டுப் பிரதியே. அப் பிரதியின் கண்ணுள்ள வழக்களைக் களைதற்குச் சம்ஸ்கீர்தத்திலியற்றப்பட்ட கௌதமரது நியாய சூத்திர விருத்தியுஞ் சித்தாந்த முத்தாவலியும் உபகார கருவிகளாயின. முதலாம் பதிப்புப் பகிரங்கமாயின பின் சிவகேசவமிசுரனியற்றிய சம்ஸ்கீர்த்தத் முதலூல் நமக் ககப் பட்டமையாலம் முதலூ லொரு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பையெதிர் வைத்தாராய்ந்து சுத்தப்படுத்தி யில் விரண்டாம் பதிப்புத் தரலாயினேம்.

இந்நூல் கௌதமர் விதித்த தர்க்கத்தின் வழக்கதாயினால், காணாதர் தந்த வைசேடிகத்தோடு கலப்புற்றிருக்கின்றது.

தர்க்க பாஷையாகிய இந்நூல் தர்க்க சூடாமணி, தர்க்க பரிபாஷை யென்றும் வழங்குவர்.

1. பிரமாணம்.

1.1. காட்சி

1.2 அனுமானம்

1.2.1. தன்பொருட்டனுமானம்.

1.2.2 பிறர்பொருட்டனுமானம்.

1.2.3 அன்னுவயவெதிரேகி.

1.2.4 கேவல வெதிரேகி

1.2.5 கேவலாந்ருவயி.

1.3. உவமானம்.

1.4. சப்தம்

1.5. பிராமாண்யம்.

2. பிரமேயம்.

2.1 ஆன்மா

2.2 உடம்பு

2.3 இந்திரியம்

2.3.1 ஆக்கிராணம்.

2.3.2 இரசனம்

2.3.3 சட்சு

2.3.4 சுவக்கு

2.3.5 சுரோந்திரம்

2.3.6 மனம்

1. பொருளடக்கம்.

2.4. அருத்தம்.

2.4.1 திரவியம்.

- 2.4.1.1 பிரிதிவி.
- 2.4.1.2 அப்பு
- 2.4.1.3 தேயு
- 2.4.1.4 வாயு
- 2.4.1.5 ஆகாயம்.
- 2.4.1.6 காலம்
- 2.4.1.7 திகீகு
- 2.4.1.8 ஆத்மா
- 2.4.1.9 மனம்

2.4.2 குணம்.

- 2.4.2.1 உருவம்.
- 2.4.2.2 இரசம்.
- 2.4.2.3 கந்தம்
- 2.4.2.4 பரிசம்
- 2.4.2.5 சங்கியை.
- 2.4.2.6 பரிமா மம்
- 2.4.2.7 வேறுதல்
- 2.4.2.8 சையோகம்.

2.4.2.9 விபாகம்

(5)

2.4.2.10 பரத்துவம்

2.4.2.11 அபரத்துவம்

2.4.2.12 குருத்துவம்

2.4.2.13 திரவத்துவம்

2.4.2.14 சிநேகம்

2.4.2.15 சத்தம்

2.4.2.16 புத்தி

2.4.2.17 சுகம்

2.4.2.18 துக்கம்

2.4.2.19 இராகம்

2.4.2.20 துவேஷம்

2.4.2.21 பிரயத்தனம்

2.4.2.22 தருமம்

2.4.2.23 அதருமம்

2.4.2.24 சம்ஸ்காரம்

2.4.2.24.1 வேகம்

2.4.2.24.2 பாவனை

2.4.2.24.3 திதித்தாபகம்

2.4.3 கருமம்

- 2.4.3.1 எழுதல்
- 2.4.3.2 விழுதல்
- 2.4.3.3 முடக்கல்
- 2.4.3.4 நீட்டல்
- 2.4.3.5 நடத்தல்

2.4.4 சாமானியம்

- 2.4.4.1 பரம்.
- 2.4.4.2 அபரம்

2.4.5 விசேடம்

- 2.4.6 சமவாயம்
- 2.4.7 அபாவம்

2.5 புத்தி

2.5.1 அனுபவம்

- 2.5.1.1 மெய்மை
- 2.5.1.2 பொய்மை

2.5.2 நினைவு

- 2.5.2.1 மெய்மை
- 2.5.2.2 பொய்மை.

3.0 சூசயம்.

4.0 பிரயோசனம்.

5.0. திட்டாந்தம்.

5.1 ஒத்த தருமி திட்டாந்தம்

5.2 வைதருமி திட்டாந்தம்

6.0 சித்தாந்தம்.

6.1 சர்வ தந்திரம்

6.2 பிரதி தந்திரம்

6.3 அதிகரணம்

6.4 உடம்பாடு.

7.0 அவயவம்.

7.1 பிரதிஞ்சை

7.2 ஏது

7.3 உத்தாரணம்

7.4 உபநயம்

7.5 நிகமனம்.

2.6 மனம்

2.7 பிரவிருத்தி

2.7.1 தருமம்

2.7.2 அதருமம்

2.8 தோஷம்

2.8.1 காமம்

2.8.2 வெகுளி

2.8.3 மயக்கம்

2.9 பிரத்திய பாவம்

2.10 பலம்

2.11 தூக்கம்

2.12 அபவர்க்கம்.

8. தருக்கம்
9. நன்னயம்
10. வாதம்
11. சற்பம்
12. விதண்ட
13. ஏதவாபாசம்
 - 13.1 அசித்தம்
 - 13.1.1 ஆசிரையாசித்தம்
 - 13.1.2 சொரூபாசித்தம்
 - 13.1.2.1 விசேடாசித்தம்
 - 13.1.2.2 விசேடியாசித்தம்
 - 13.1.2.3 அசமர்த்த
 - விசேடாசித்தம்
 - 13.1.2.4 அசமர்த்த
 - விசேடியாசித்தம்
 - 13.1.3 வியாப்பியத்துவாசித்தம்
 - 13.1.3.1 சாத்தியத்துடனிகு
 - சியில்லாதது
 - 13.1.3.2 சோபாதிக சம்ம
 - 13.2 விருத்தம்
 - 13.3 அனைகாந்திகம்
 - 13.3.1 சாதாரண அனைகாந்
 - 13.3.2 அசாதாரண அனைகாந்

13.4 பிராசுரண சமம்.

13.5 காலாத்தியாப திட்டம்

14. சலம்

15. சாதி

15.1 உற்கருஉதம்

15.2 அபசுருஉதம்

16. நிக்கிரகத்தானம்

தர்க்க பாடைய

நியாயநூற் பிரவேசஞ் சுருங்கிய கேள்வியிற் லடைதலை மடியனையும் வாஞ்சிக்கின்ற பாலனெவன் அவனுக்கு யுத்தியந்வித தர்க்க பாடையை, யான் சுருக்கி விளக்குகின்றேன்.

பிரமானம் (அறிவின்வாயில்), பிரமேயம் (அறிபொருள்) சம்சயம் (ஐயம்), பிரயோசனம், திட்டாந்தம் (பரிச்சயமான எடுத்தக்காட்டு), சித்தாந்தம், அவயவம் (நியாயத் தொடை உறுப்புக்கள்), துருக்கம் (மறுத்துரைத்தல்), சற்பம் (வெற்றி பெறுவதை இலக்காகக் கொண்டு வாதிடல்), விதாடை (குதர்க்கம்), ஏத்துவா பாசம் (ஏதுப்போலி), சலம் (வெறுஞ்சொல்பற்றி வாதிடல்), சாதி (போலியுத்தரம்), நிக்கிரகத்தானங்களு (தோல்வித்தர்னம்), தத்துவ ஞானத்தால்¹ உயர் சிறப்படைப².

1. தத்துவம்-மெய்மை

2. உயர் சிறப்படைதலென்பது வீடடைதல். பிரமான-திகூடைய மெய்மையறிவின மித்தியாஞானமாகிய பொய்மையறிவகலம்-அ.தகல, அது காரணமாகப் பிறக்குங் காம வெகுளி மயக்கங்களாகிய தோடகமகலம்-

உத்தேசம், இலக்கணம், பரீட்சை:-

இது நியாயத்தினது முதற் சூத்திரம். இதன் பொருள், பிரமாண முதற் பதினாறு பொருள் துண்மையறிவால் வீடடைதலுளதாமென்பது.

எவ்வளவும் பிரமாண முதலியவற்றி லுத்தேச இலக்கண பரீட்சை பண்ணப் புடாது, அவ்வளவு மவற்றிலுண்மையறி ஷுண்டாகாது; எங்ஙனம்? பா 31 காரர் கூறினார் அங்ஙனம் இந்நூ லது பிரவிருத்தி (முயற்சி) உத்தேசமும், (பெயராற் பொரு ளையுரைத்தல்), இலக்கணமும் (சிறப்ப்பியல்பு) பரீட்சையுமென மூன்று வகைத்து.

அஃதகல, அதன் காரியமாகப் பிறக்கும் புண்ணிய பாவங்களாகிய பிரவிருத்தியகலம்- அஃதகல, அதன் காரியமாகிய பிறப்பகலம்- அஃதகலங்கால், அதனோடு நிகழுந் துக்கமகலம்- அத்துக்கத்தினது ஒழிவே நிச்சிரேயகமென்றும் அபவர்க்கமென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற மோட்சம், என்னுங் கௌதமர் கருத்தைச் சார்ந்தவராய் நமது தார்க்கீகர் பிரமான்னாதி பதினாறு பதார்த்தங்கள துண்மையறிவால் வீடடைதலுளதாமென்று கூறினரெனக் கொள்க. தர்க்கம் வழுவறக் கற்று அதன் பிரமாணங்க ளைத் துணைக் கொள்வானெருவன், ஆராயுங் கால், மெய்யிது பொய்யிது வென்றறிவான். கடவுள் அருளிய வேதம் யாது, கையர் இயற்றிய நூ ல் யாதென்றறிவான்-ஒன்றேனும் பொய் -மை மொழி புகலமாகமமானது மற்றெப்பரிசினுஞ் சாமர்த்திய காரியமாயிறுந் திவ்விய யோக்கிய முடையதன்று, மாஜுட சிருட்டி யாதல் வேண்டு மென்றறிவான்-

உத்தேசமாவது பெயர் மாத்திரையாற் பொருளைச் சொல்வது. அதுவு மிச் சூத்திரத்தானே பெறப்படும்.

இலக்கணமாவது சிறப்பியல்பு. எங்ஙனமெனின், ஆவிற்குத் தாடி முதலிய உடமை.

இலக்கியத்திற் சிலக்கணம் யொருந்துமோ பொருந் --தாதோவென் னுராய்தல் பரீட்சை. (உத்தேசம் எனப்படுவது பொதுவியல்பு ஆகும். இலக்கணம் சிறப்பியல்பு எனப்படும். அளவையியலில் பொதுவியல்பு, சிறப்பியல்பு என்ற பதங்களினால் குறிப்பிடப்படுவது ஆகமம் கூறும் பொதுவியல்பு, சிறப்பியல்பு என்பனவற்றிலிருந்து வேறு பட்டது. அளவையியற் பொதுவியல்பாவது - - ஒன்றற்குச் சொல்லப்படும் இலக்கணம் பிறவற்றிலுமிருப்பது. சிறப்பியல்பாவது - - ஒன்றற்குச் சொல்லப்படும் இலக்கணம் அதனிடத்தில் மட்டும் இருப்பதாகும்.)

இவ்வகை புரிதலறம் இவ்வகை புரிதன மறம் என்றறிவான். ஆதலால், தர்க்க வித்தியை வீடடைதற்கு வழியாகுமென ஒரு படித்தாய் எவரும் கொள்ளற் பாற்று.

ஆதலின் இவ்விடக்கண பரீட்சைகள் பிரமாணதிகூடைய உண்மையறிவின்
பொருட்டவசியம் வேண்டின. அவற்றுள்ளு முதற்கணத்தேசித்த
பிரமாணத்திற் இலக்கண முறையே கூறப்படும்.

1. பிரமாணம்

பிரமைக்குக் (மெய்யனுபவத்திற்கு) கரணம் (கருவி) பிரமாணம் (அளவை). இதில் பிரமாண மிலக்கியம், பிரமாகரணத்தன்மை யிலக்கணம்.

அற்றையிற், பிரமாணம் பிரமைக்குக் கரணமாயி-
தைற்குப் பலம் கூறல் (நியாயம் கூறல்) வேண்டும்;
கரணத்திற்குப் பலமுடைமை நியமமாதலிற் அ.தொக்கும்;
அதற்குப் பிரமையே யலம்.

பிரமை :- பிரமாணத்திற்குப் கரணமாகக் கூறப்பட்ட
பிரமையாவது யாது? யதார்த்த அனுபவம் பிரமை;
யதார்த்த மென்றது அயதார்த்தமாகிய ஐயத்திரிவு
தருக்க உணர்வுகட்கு விலக்கு. அது ஸ்மிருதிக்கு
வேறாகிய உணர்வு.¹

1. ஸ்மிருதி-நினைவு

கரணம்:- கரணமாவது யாது? சாதகமங் கரணம் (சாதிப்பதற்குக் காரணம்). உயர்ந்த சாதகங் சாதகமம். உயர்ந்த காரண மென்பதே யிதன் பொருள். சாதகங் காரணம் (சாதிப்பது, காரணம்) என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

காரணம்:- காரணமாவ தியாதெனீர் கூறும். நியதமாய்ப் பிறிதொன்றற் காதலின்றிக் காரியத்திற்கு முன்னிற்றலுடையது யாது? அது காரணம்; ஆடைக்கு ஞா னுடா முதலியன் போல்வ. ஆடை தோன்றுழித் தன்னியல் பின்வந்த கழுநீர் (ஆடை நெய்வதற்குரிய ஞா ல் முதலாவற்றைச் சுமந்து வந்த கழுதை) முதலியவற்றிற்கு முன்றிற்றலுண்டேயாயிலும், அது நியமமன்று.

ஞா லுருவிற்கு நியதமாய் முன்னிற்றலுண்டே யெனின், அது பிறிதொன்றற்காகும்; ஆடையுருத் தோற்றத்தமைதலின். ஆடையைக் குறித்துங் காரணமெனீர் கற்பனை பெருகும். ஆதலிற் பிறிதொன்றற் காகாமையாய் நியதமாய் முன்னிற் பதன்றன்மை காரணத்தன்மை. பிறிதொன்றற் காகாது நியதாமாய்ப் பின்னிற்பதன் றன்மை காரியத்தன்மை.

ஒருவன், காரியத்தாலே தொடரப்பட்ட அன்னுவயவியதிரேசி (அன்னுவயம்-உடன்பாடு, வெதிரேசி-எதிர்மறை. உடன்பாட்டாலும் எதிர்மறையாலும் வியாத்தியுடையது அன்னுவயவியதிரேசி) காரணமென்றான். அது பொருந்தாது; நித்தியவிபுவாய (நித்திய விபாபகமுடைய) வான் முதலியவற்றிற்குக் காலத்தானு மிடத்தானும்

வியதிரேக மின்மையிற் (எதிர்மறையின்மையிற்)
காரணமன்மை (காரணமின்மை) வரவேண்டுதலின்.

சமவாயி காரணம் :-

காரமுட் சமவாயி, அசமவாயி, நிமித்தம் என்றும் கூறப்பட்டாள் முவைகப்படும். (சமவாயி-உள்ளியல் பாயிருக்கும் காரணம். தூல் ஆடையின் உள்ளியல்பாயுள்ளதுயோல. அசமவாயி-உள்ளியல்-பற்ற காரணம். தூலின் நிறத்தை ஆடை பெறுதல் உள்ளியல்பற்ற காரணமாகும். மேற் குறித்த இரு பிரிவினும் உள்ளடங்காததே நிமித்த காரணம். இராட்டினம் ஆடைக்கு நிமித்த காரண-டதகும்.) அவற்றுள் எதற்குட் சமவேதித்துக் (ஒற்றமைப்பட்டு) காரியந் தோன்றும்; "அஃ சமவாயிகாரணம். எங்கும்? தூலின்கண்ணே யாடை சமவேதித்துத் தோன்றும்; நாடா முதலியவற்றினில் லை."

அற்றுயின், ஆடைக்கு தூலோடும் நாடா முதலியவற்றோடு சம்பந்தமுளதாக, தூலின் கண்ணே யாடை சமவேதித்துத் தோன்றும்-நாடா முதலிய-

வற்றிற்கு கில்லை "யென்ப தெங்ஙனம்? அஃதொக்கும்; அச் சம்யந்தம்" சையோகமுட் (கூட்டமுட்) சமவாயமுமென (ஒற்றமையுமென) இருவகைப்பரும். அவற்றுள், நீக்கமின்றிருப்பவற்றின் சம்பந்தம், சமவாயம்; ஏனையவற்றது சையோகமே. நீக்கமின்றிருப்பன யாவை? எவற்றுளொன்ற நசியாததாய் மற்றொன்றைப் பற்றியே நிற்கும், அவை நீக்கமின்றிருப்பன. எங்ஙனம்? அவயவாவயவிகள் ஞானிகள், வினைவினையதிகள், சாதிவியத்திகள், விசேட நித்தியத் திரவியங்க ளென்பனவே. அவையவி முதலியன முறையே கெடாதனவாய அவையவ முதலியவற்றைப் பற்றியே நிற்கும்; கெடுமவத்தையிற் (கெடுமிடத்து) பற்றாமையே நிற்கும். எங்ஙனம்? நூலது கேட்டின் ஆடையும் ஆசிரயத்தது¹கேட்டிற் றுமும். கெடுதற்றன்மையாவது கெடுதற் காரணக் கூட்டங் கூடுதல். நூலாகடகளும் அவையவாவயிக ளாதலின், அவற்றது சம்பந்தச் சமவாயம்; நீக்கமின்றிருத்தலின். நாடா ஆடை கட்காயிற் சமவாயமின்ற (ஒற்றமையில் ல); நீக்கமின்றிருத்தலின்மையின். நாடா ஆடையைப் பற்றி நின்றலும் இன்று. ஆதலின் அவற்றது சம்பந்தச் சையோகமே. ஆதலின் இங்ஙன மாதை நூலிற் சமவேதம் (ஒற்றமைப்பட்டுள்ளது). எதன்கட் சமவேதித்துக் (ஒற்றமைப் பட்டுக்) காரியந் தோன்றும், அது சமவாயிகாரணம், ஆதலின் நூல்களே யாடைக்குச் சமவாயிகாரணம்; நாடா முதலியன அல்ல ஆடையுந் தற்புணருருவ (தன்னுக்கம்) முதலியவற்றிற்குச்

1. ஆசிரயம்-பற்றக்கோடு

சமவாயி காரணம். இங்ஙன மட்பிண்டமுங் (மண்ணும்) குடத்திற்குச் சமவாயிகாரணம். குடமுந் தற்புணருருவ முதலியவற்றிற்குச் சமவாயி காரணம். அற்றாயிள், எப்பொழுது குடமுதலியன தோன்றும் அப்பொழுதே தற்புணருருவ முதலியனவுந் தோன்றும்- ஆதலின் ஒரு காலத்திற்கேற்றின-ஆதலிற் ளுணுகிட் சிடவலக்கோடு போலக் காரிய காரணத் தன்மையே யில்லை, முற் பிற்பாடினமையின்-ஆதலிற் குடந் தற்புணருருவ முதலிய-வற்றிற்குச் சமவாயி காரணமன்று-சமவாயிகாரணங் காரண விசேடமாதலின்-எனின் கூறலும்.

ஊணுகிட் கொடுகாலைத் தோற்றமின்று. ஆயிள், திரவியங் ளுமிலியாயே முற்றேன்றும்; பின் அதிற் சமவேதித்தக (ஒன்றமைப்பட்டுக்) ளுந்- டோன்றும். ஒரு காலைத் தோற்றமாயிற், ளு- ளுகிட்டு, ஒரு காரணக் கூட்டத்தனவாதலில், வேறு- யாடில்லாதல் வேண்டும்; காரிய வேறுயாடு காரண வேறுபாட்டி னியதமாதலின். ஆதலின் முற்கூறத்திற் ளுமிலியேயாய குடங். ளுந்கட்டு முன்னிற்பது. திரவி- யங் ளுந்கட்டுச் சமவாயிகாரணமாம். அப்பொழுது காரணவேறுபாடு முண்டு. குடங் குடத்தைக் குறித்தக காரணமன்றே; ஒன்றற்கே முற்பிற்பாடினமையின் குடந் தானே தன்னைக் குறித்து முன்னிற்பதும் பின்னிற்பது மில்லை.

தன் ஞானங்களைக் குறித்து முன்னிற்றலின், திரவியங் ஞான்கட்டுச் சமவாயி காரணமாம். அற்றயின், இங்ஙனமாயின், குட முற்கணத்திற் கட்டில மின்மையாதல் வேண்டும். அருவத் திரவியத்துவமாதலில்; காற்றப் போல. எத்திரவியங் பரிதா உற்பூதவுரு வமுடையது, அத் திரவியங் கட்டிலப்படுவது: திரவியமன்மையுமாதல் வேண்டும்; ஞானத்திற் சிட்டுதற்றன்மையின்மையின்: ஞானத்திற் சிட்டுவது திரவிய-மென்பது திரவிய இலக்கணம். அஃதொக்கும்; மிகவு ஈர்ந்திய குடம் முதற்கணத்திற் கட்டிலமுற் சிரசிக்கப்படாதாயின் அப்பொழுது நமக் சிட்டுயு றியாது? ஆதலின் முன்னர்க் ஞானிலியாயே குடந் தோன்றமென்றும் இது ஏரிவு. இரண்டு முதலிய கண்களிற் கட்டிலமுற் சிரசிக்கப்படும். முதற் கணத்திற் ஞானத்திற் சிட்டுதற்றன்மையின்மையிற்றிரவியமன்மையாதலில் லை, சமவாயிகாரணத் திரவியமென்றத் திரவியலக்கணப் பொருத்தத்தால் யோக்கிதையாற் றானத்திற் சிட்டுமாதலின்.

1. நமது தார்க்கீசர் கருந் திடரிட அனைந்து உன்மறைந்து சிட்டுக் குடத் திரவியங்களைக் கவருகிற நிபுணரும் தீட்சணமு முடையவரோடு சிறப்பான்மை வருஷமுது ன் தளமல்ல. முன்னர்க் ஞானிலியாயே திரவியந் தோன்றும், அதினைந்து ஞான்தோன்ற மென்புமிது நமக்குத் தனிவன்ற. இவ்வாசிரியர் தாமே சொல்லுகிறபடி திரவியமென்பது ஞானத்திற் சிட்டுதலென்றும் இலக்கணமுடையது, குடத்திற் சிட்டுதலாத் தன்மை முதற்கணத்திலாதாயின் அக்கணத்தில் அதைத் திரவியமென்ற கொள்வதெங்ஙனம்? திரவியமென்பது ஏளநாயதொன்ற. உள-நென்று சொல்லற்பாலது யாது யாது, அது அது யாதேறமோர் தன்மையிளநதாக வேண்டும். தன்மையின்றியும் திரவியமுளதாமென்பது

அசமவாயி காரணம் :-

யாது சமவாயிகாரணத் தணுசியிருப்பதுந் துணிந்த காரணத் தன்மை யுடையதுமா யிருப்பதுவோ அது சமவாயி காரணமென்று கூறப்படும். எங்ஙனம்? ஆடைக்கு நூ லியைபு அசமவாயிகாரணம்; நூ லியைபாகிய குணம் மா(ஆ)டைச் சமவாயிகாரணமுந் குவியுமாகிய நூ ல்களிலே சமவேதித்திருத்தலின், சமவாயிகாரணந் தனித்தாயிருத்தலின், பிறிதொன்றிற் காகாமையு நியதியுமாகிய முன்னிற்றற்றன்மையால் ஆடையைக் குறித்துந் காரணமாதலின். இங்ஙனம் நூ வருவமு மா(ஆ)டையை யடைந்த உருவிற் க(அ) சமவாயி காரணம்.

அனந்தக வாக்கியமாம் (பொருளற்ற வாக்கியமாம்). எங்ஙன மெனின் திரவியமீண்டுளதெனவே, அத்திரவியம் பெரியதேனுஞ் சிறியதேனும், ஆனதாக, அணுத்து னையேனும் மேருத்து னையேனும் ஓரிடத்தைக் கருதவேண்டுமே. அப் பொருள் கண்ணுக்குத் தோன்றுவதாயின், உருவத்தன்மையுடையதாயும், தோன்றாதாயின் அருவத் தன்மையுடையதாயும் இருக்கவேண்டுமே; இவை. போல்வனவற்றால் திரவியமுள தென்றறியுங்கால அஃது இன்ன இன்ன பரிசாய் இருக்கின்ற தென்றறியும் அறிவுவிடையமே தன்மை. இத்தன்மையே குணம். ஆதலால் குணமென்பது, தானே திரவியமாகாது, தான் திரவியத்தின்று பிறிதொன்றாகாதாய்த் திரவியத்தைக்

அற்றாயின், ஆடையுருவீர் கா(ஆ)டை சமவாயி காரணம்; ஆதலில், தன் னையடைந்தேயிருக்கின்ற ஒரு தருமத்திற் காதையுருவைக் குறித்த சமவாயி காரணத் தன்மை கூறத்தகும்; சமவாயி காரணம் தணித்தாயிருத்தலின்; நூ லுருவிற்குத் தகுதியன்று, அதற்குச் சமவாயி காரணத் தணித் தணித்தாயிருத்தலின்மையின், இங்ஙன மன்று; சமவாயி காரணத்தின் சமவாயிகாரணத் தணித்தாயிருத்தலும் பரம்பரையாய்ச் சமவாயி காரணத் தணித்தாயிருத்தலின்.

 சிரசிக்கின்றவரது உள்ளத்தே யுத்தியிறற் பகுக்கப்பட்டுப் பிறர்க்குப் யோகமாதற் பொருட்டுப் பெயர் பிறிது கொடுக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் மனேசிருட்டியென்று கொள்க.

குணமென்பதை மனேசிருட்டியாகக் கொண்டு, மனத்தின் கண்ணே சிடந்த குணத்திற்குத் திரவியத்தின் கண்ணே சமவாயந் தோன்றிற்று - ஆதலால் திரவியந் தோன்றுங்காற் குணந் தோன்றிய - தில் லேயென்று சொல்லின் ஒருவாறு பொருந்தும். எங்ஙனமெனின் குடமென்பது தோன்றியபின், அதிலுருவங் குடத்தினின்று மெழுந்து கட்பொறியி னிகழ்ந்த கதிர்களாற் சிரசிக்கப் படுவதாதலின் அக் கதிர்த் சொரூபமாகிய உருவமே குடத்தின் குணமாகக் காண்கின்றவழியை உள்ளத்திற் கொள்க் கிடப்பதால், அக்குணங் குடத்தின் சமவேதமென்றும் அதற்குக் குடஞ் சமவாயமென்றும்

நிமித்த காரணம்:-

யாதொன்று சமவாயி காரணமும் அசமவாயி காரணமு
மன்றாய் மற்றுங் காரணமாம், அது நிமித்த காரணமென்று
கூறப்படும். எங்ஙனம்? நாடா முதலியன ஆடைக்கு
நிமித்த காரணம். இக் காரணங்கள் மூன்றும் உள
பொருட்களுக்கே இப் பொருட்காயின், நிமித்த காரணம்
மாத்திரம்; அதற் கோரிடத்துஞ் சமவாயின்மையின்,
சமவாயமுள பொருளிரண்டின் நருமடாதலின். இக்
காரணங்கள் மூன்றினுள் யாதாயினும் எமவ்வாற்றினு முயரு
மாயின், அதுவே காரணம் (கருவி; பலத்தையாக்குவது).

ஆதலின் பிரமைக்குக் காரணம் பிரமாணமென்றுமில்
விலக்கணந் துணியப்படும்.

குடந் தோன்றிய போது குணந் தோன்றவில் லையென்றும்
சொல்வதமையும். ஆயினும், இவ்வாசிரியன் இக் கருத்தும்
பற்றிக் கூறினரென்று நாம் சொல்லமாட்டோம்.

உணரப்படாத பொருளின் துணர்வு பிரமாண மென்பத
 பிரமாண அலக்கணமெனின் அஃதன்று; ஒரு குடத்தின் கண்ணே
 குடமிது குடமிதுவென்று உணரப்பட்டதை யுணருந் தாரை
 கொணர்வுகுட்கப் பிராமாண்யம் வரவேண்டுதலின். வேறு
 வேறாகிய கண விசேடத்தோடு கூடிய பொருட்கவர்ச்சியா
 னுணரப் படாத பொருளின் துணர்த்தற்றன்மையுண்டென்பதன்று;
 காட்சியா னுண்ணிய கால வேறுபாட்டினதுதெரியாமையின்.
 வேறுபாடு தெரியின் சிரியை முதற் சையோக மீறிய நான்கிற்கும்
 ஒருமைய பிரமாண மின்றாதல் வேண்டும். பிரமாதரூப் பிரமேய
 முதலிய பல காரணங்கள் பிரமைக் குள. இவையெல்லாங்
 கரணமோ அல்லதல்லவோ கூறலாம். பிரமாதாவும் பிரமேயமு-
 மிருப்பினும் பிரமை பிறவாமையினும் இந்திரியார்த்த சையோகாதி
 யுண்டாயின் விரைவினாற் பிரமை (மெய்யனுபவம்) பிறத்தலினும்,
 இந்திரியார்த்த சையோகாதியே (கூட்டமே) கரணம்.
 சாதகத் தன்மை விசேடமின்றையினும் இவ்வயர்ச்சியானே யிதற்குப்
 பிரமாதா முதலியவற்றினின்று மதிசயமாதலின், உயர்ந்த
 காரணங் கரணமென்று கூறப்பட்டது. இந்திரியார்த்த
 சையோகாதியே பிரமைக்குக் கரணமாதலிற் பிரமாணம்;
 பிரமாதா முதலியன அல்ல. அப் பிரமாணங்கள் நான்கு.

1.1 காட்சி (பிரத்தியட்சம்)

காட்சியாவது யாது? சாட்சாற் காரியப் பிரகைக்குக் கரணம் பிரத்தியட்சம். இந்திரியத்தாற் றேன்றும், அது, சாட்சாற் காரியப் பிரமை. அஃது, சவிகற்ப நிருவிகற்பக் கறயாட்டால், இருவகைப்படும். அதற்குக் கரண மூவகை; ஒரிடத்திந்திரியம், ஒரிடத்துப் பொருளிந்- திரியக் கூட்டம், ஒரிடத்து ஞானம்.

எவ் விடத் திந்திரியங் கரணம்? எப்போது நிரு விகற்ப வருவப் பிரமை பலமாம், அப்போதிந் திரியங் கரணம். அவ்வாறே உயிர் மனத்தோடு கூடும்; மனம் இந்திரியத்தோடு; இந்திரியம் பொருளோடு; இந்திரி- யங்கட் கடைந்ததை விளக்குந் தன்மை நியமமாதலின். ஆதலிற் பொருளோடு கூடிய இந்திரியத்தாற் பெயர் சாதிமுத லியைபில்லாத பொருண் மாத்திரமகப்படும். நிருவிகற்ப ஞானம் தோன்றும். அந்த ஞானத்திற் இந்திரியங் கரணம்; துணித்தற்கு நவியம்₁ போல; இந்திரியார்த்தக் கூட்ட ம(அ)வாந்தர(இடை) வியா- பாரம். துணித்தற் கருவியாகிய நவியத்திற்கு மரத்தோடு கூட்டம் போல; நிருவிகற்ப ஞானம் பலம்; நவியத்திற்குத் துணித்தல் போல.

எவ்விடத்துப் பொருளிந்திரியக் கூட்டங் கரணம்? எப்போது, நிருவிகற்பத்தின் பின்னர் பெயர்ச்சாதிமுதலியைபுள்ள, சாத்தனிவன், பார்ப்பானிவன், கரியனிவன் என்னும் விசேடண விசேடியத் தன்மை அகப்படுமோ அப்போர் சவிகற்பஞானம் தோன்றும், அப்போது பொருளிந்திரியக் கூட்டங் கரணம்; நிருவிகற்பமே அவாந்தர வியாபாரம் (இடையிலுள்ளது), சவிகற்பஞானம் பலம் (காரணத்தாலாக்கப்படுபடும்).

எவ்விடத்து ஞானம் கரணம்? எப்போது, கூறப்பட்ட சவிகற்பத்தின் பின்னர் வெறுப்பு புத்தி விழைவு அபேட்சைகள் தோன்றும், அப்போது நிருவிகற்பஞானம் கரணம்; சவிகற்ப மவாந்தர வியாபாரம்; வெறுப்பு முதலிய புத்திகள் பலம். சவிகற்ப முதலியவற்றிற்கு மிந்திரியமே கரண மென்பாரு முளர்.

நடுவு தோன்றியனவாகிய சந்நிகர்உக (சம்பந்தம்) முதலியன எவ்வளவோ அவைய னைத்தும் அவாந்தர வியாபாரம்.

1. நவியம்-புழமை.

அறவகைச் சந்நிகர்உகம் (சம்யந்தம்) :-

பொருளிந்திரியங்களுடைய சாட்சாற்காரியம்
யிரமைக்கு ஏறவாசிய சந்நிகர்கர்உகம் யாற,
அஃதறவகையே. அவை செயோகம், செயுத்தசம
வாயம், செயுத்த சமவேத சமவாயம், சமவாயம்,
சமவேதசமவாயம், விசேடன விசேடிய பாவமென்-
பனவே.

எப்போற செயோகசந்நிகர்உகம்? எப்போற
கண்ணுற் றுடமிருவென்று றுடவிய றானம் தோன்றும்,
அவற்றற சந்நிகர்உகம் (சம்பந்தம்)செயோகமே;
நீக்கமின்றிருத்தலின்கையின். இங்ஙன மன்மென்றும்
மகாவிந்திரியத்தால், எப்போ தான்மவிடைய
றானம் தோன்றும். அப்போ மன மிந்திரியம்;
ஆன்மா பொருள்; அவற்றற சந்நிகர்உகம்
செயோகமே.

எப்போது செய்யுத்த சமவாய சந்நிகர்உகம்?

எப்போது கண்முதலியவற்றூற் குடமடையுருவ முதலியவை, சூடத்தின் கண்ணிலவுருவமுன்டென்ற சிரசிக்கப்படும், அப்போது கண்ணிந்திரியம்; குடமடையுருவ முதலியவை பொருள்; அவற்றினது சந்நிகர்உகஞ் செயுத்த சமவாயமே. கண்ணோடு செயுத்தமான சூடத்தில், உருவிற்குச் சமவாயமாதலின், இங்ஙனம் மனத்தால் ஆன்ம சமவேதமாகிய இன்பமுதலியவை சிரசிக்கப்படும் போது மிச் சந்நிகர்உகமே. குடமடை பரிமாண முதலியவற்றின் சிரசிப்பி னுஞ் வகைச் சந்நிகர்உகமு மிக்ககாரணமென்ற வேண்டப்படும்; செயுத்த சமவாய முண்டாயினும், அஃதில்லாத போது, சேய்மைக் கட் பரிமாண முதலியன சிரசிக்கப்படாமையின். நான்கு வகைச் சந்நிகர்உக மெங்ஙனம்? அவை, இந்திரிய வவயவங்களோடு பொருளவயவங்கட்கு, இந்திரிய வவையவிகளோடு பொருளவயவங்கட்காய சந்நிகர்உகங்கள்.

எப்போது செயுத்த சமவேத சமவாய சந்நிகர்உகம்?

எப்போது கண்முதலியவற்றூற் குடவுருவிற சம

வேதமான உருவத்தன்மை முதலிய சாமாணியுடனங் கவரப்-
படும், அப்போது உருவத்தன்மை முதலியன சாமானியம்
பொருள். அவற்றது சந்நிகர்உக்கு் செயுத்த சமவேத
சமவாயமே. எங்ஙனம்? கண்ணோ செயுத்தமான
குடத்தி ஐருவஞ் சமவேதம்; அதன் கண், உருவத் தன்மைக்குச்
சமவாயமாதலின்.

எப்போது சமவாயசந்நிகர்உகம்? எப்போது செவிப்
புலனால் இதுககாரமென் றோசை சிரசிக்கப்படும், அப்போது
செவி, இந்திரியம்; ஓசையொருள்; அவற்றினது சந்நிகர்உக்கு்
சமவாயமே; செவிக்கு வான்வடிவ முன்மையின், ஓசைக்கு
வான் ஓனத்தன்மையுன்மையின், ஓனகுணிகட்குச் சமவாயமாதலின்.

எப்போது சமவேதசமவாய சந்நிகர்உகம்? எப்போது
செவியிற் சமவேதமான ஓசையில் ஓசைத்தன்மை முதலிய சாமா-
னியஞ் சுரோத்திரத்தாற் கவரப்படும், அப்போது செவி
இந்திரியம்; அவற்றினது சந்நிகர்உக்கு் சமவேதசமவாயம்;
செவியிற் சமவேதமான ஓசையில், ஓசைத்தன்மைக்குச்
சமவாயமாதலின்.

எப்போது விசேடணவிசேடிய பாவப்பொருளிந்திரியச் சந்நிகர்உஃம்? எப்போது கண்ணோடு சையுத்தமான நிலத்திற் குடமில்லென்ற குடமுதலியவற் றின்மை சிரசிக்கப்படும், அப்போது கண்ணோடு சையுத்தமான நிலத்திற்குக் குடமுதலியவற்றின்மை விசேடியம். குடமில்லது நிலமென்னுமிடத்துக் கண்ணோடு கூடிய நிலத்திற் குடமுதலியவற்றின்மை விசேடணம். எப்போது மனத்தோடு சையுத்தமான ஆன்மாவின் என்னிடத் தின்பயில்லென்று சுக முதலியவற்றின்மை சிரசிக்கப்படும், அப்போது மனத்தோடு சையுத்தமான ஆன்மாவுக் சின்ப முதலியவற்றின்மை விசேடியம். இன்பமிலேனென்னுமிடத் தின்பயின்மை விசேடணம். எப்போது செவியிற் சமவேதமான ககாரத்திற்குச் சகாரத்தன்மையின்மை விசேடியம். சகாரத்தன்மையில்லது ககாரமென்புளிச் சரோத்திர சமவேதமான ககாரத்திற்குச் சகாரத்தன்மை யின்மை விசேடிணமாதலில்.

இங்ஙனஞ் சுருக்கத்தார் கூறலும். ஜவகைச் சம்பந்தத்தின் சம்பந்தியினது விசேடண விசேடிய பாவ லக்கணமான யொருளிந்திரிய சந்நிகர்உஃத்தால், இன்மை சிரசிக்கப்படுமே.

இங்ஙனஞ் சமவாயமும்; கண்ணோடு சையுத்தமான நூலிற்கு விசேடியமான ஆடை சமவாயம். இந்நூல்களிலே ஆடை சமவாயமென்று சிரசிக்கப்பயரும். இங்ஙனம் அறுவகைச் சந்நிகர்உடிங் கூறப்பட்டன.

சங்கிரகமாகவுங் கூறலும். இந்திரியத் தோற்றப் பிரமை, விகற்ப நிருவிகற்பமென இருயாற்ற. ஆங்கதற்குக் கரண மூன்று சந்நிகர்உடிமாறு:

அர்சூரின், நிருவிகற்ப மெய்யாகிய தன்னிலக்கண விடையத் தன்மையாற் காட்சியாக, உரையு மிலிங்கமும் போல அலுகதாகா-
ரத்தை அகப்படுத்தலிற் சாமானிய விடையமான சவிகற்பம், எங்ஙனங் காட்சி? பொருளிற் றேன்றியதற்கே காட்சித்தன்மை-
யாதலின், பொருளு மெய்மையுண்டாயே பிறப்பிப்பதாகலின், தன்னிலக்கணமெய்மை உண்டாயது சாமானியமன்று; பிரமாணத்தாற்
றள்ளப்பட்ட உண்மையுடைய பிறிது நீக்க வடிவான அதற்குப் பொய்மையுண்டாதலின்; இங்ஙனமன்று, சாமானியத்திற்கும் (பொதுமைக்கும்) பொருளாந்தன்மை உண்மையின். இங்ஙனம் பிரத்தியட்சங் கூறப்பட்டது.

1.2 அனுமானம்

இலிங்க பராமரிசம் (ஆராய்ச்சி) அனுமானம். யாதின லனுமானிக்கப்படும். அஃதனுமானம். இலிங்க பராமரிசத் தானே பொருளது அனுமிக்கப்படும். ஆதலின் இலிங்க பராமரிச அனுமானம். அது புகை முதலிய ஞானம்; அனுமிதியைக் குறித்துக் கரணமாதலின். தீ முதலிய ஞானம் அனுமிதி; அதன் கரணம் புகை முதலிய ஞானம்.

இலிங்கம் யாது? அதனது பராமரிசம் யாது? கூறலும். வியாத்திவலத்தாற் பொரு ளே யுணர்்த்துவ திலிங்கம். எங்ஙனம்? புகை தீக் சிலிங்கம். அங்ஙனமன்றே. யாண்டுப் புகை ஆண்டுத் தீயென்று முடனிகழ்ச்சி நியமம் வியாத்தி. அது சிரசிக்கப்படுங்காலே புகை தீயை யுணர்்த்தும். ஆதலின் வியாத்திவலத்தாற் தீயனுமான மாதலிற் புகை தீக் சிலிங்கம். அதனது ஞானம் இலி - ன்க பராமரிசம்.

அங்ஙனமன்றே முன்னே அட்டின் முதலியவற்றின் மறித்து மறித்தும்
புகை கண்டு தீக்காதுநின்றான், அம்மறித்துக் காண்டலாற் யுகை
தீக்களது தன்னியல்பான சம்பந்தம், யாண்டுப் புகை ஆண்டு
தீயென்று துணியா நின்றான்.

யாண்டு யாண்டு மித்திரைமகன்மை ஆண்டாண்டுக் கருமையென்ப
தொக்கும், ஆயினும், மித்திரைமகன்மைகருமைகட்குத் தன்னியற்கைச்
சம்பந்தமின்று, மற்றென்னெனின் ஒளபாதிகமே
அடகு முதலிய உணவுப் பரிணாமமான உபாதி (குற்றம்)
யுண்மையின். அங்ஙனமன்றே, கருமையின் மித்திரைமகன்மை பிர-
யோசமன்ற, மற்றென்னெனின், அடகு முதலிய உணவுப் பரிணதி வேறு
பாடே பிரயோசகம். பிரயோசகமு முபாதி (குற்றம்)யென்று
கூறப்படும். புகை தீக்களது சம்பந்தத்தில் ஒரு உபாதியமின்று;

தீக்குப் புகையொடு சம்பந்தத்தில், ஈர விறகின்
கூட்டமுபாதி; கொ லைமைக் கதன்மசாதனத்தோடு கூடிய
சம்பந்தத்தில் நிஉசித்தத்வ முபாதி (உபாதி); மித்திரை-
மகன்மைக்கு கருமை சம்பந்தத்தில் அடகு முதலிய உணவுப்
பரிணதி வேறுபாடு உபாதி.

1. (உயாதிசம்பந்தமுள்ளது)

ஈண்டுப் புகைக்குத் தீயுடனிகழ்சியில் ஒரு உபாதியுமின்று; உண்டாயின், அப்போது நிலம்போலக் காணப்படும். ஆதலிற் காட்சியின்மையி னில் லேயென்றுத் தருக்கத் து னையுடைய உணர்வின்மையோடு கூடிய காட்சியாயே உபாதியின்மை துணியப்படும். அங்ஙனமன்றோ உபாதி-யின்மைறிற் றோன்றிய வாச னையோடு கூடிய மறித்துக் காண்டலிற் றோன்றிய வாச னையோடு கூடிய உடனிகழ்ச்சி சிரசிக்ஊங் காட்சியானே புகைதீக்களது வியாத்தி துணியப்படும். ஆதலின் புகைதீக்களுக்குத் தன்னியற்கைச் சம்பந்தம்; ஒளபாதிகம் அன்று. தன்னியற்கைச் சம்புந்தம் வியாத்தியென்று கூறப்படும்.

ஆதலின் இந்நியாயத்தாற் புகைதீக்களது வியாத்தி சிரசிக்ஊப்புகையின் அட்டிலிற் புகைஞானம் யாது, அது முதலது; மனமுதலிய பக்கத்திற் புகை ஞானம் யாது? அது இரண்டாவது. பிற்பாடு முன் சிரசிக்ஊப்பட்டதாசிய புகைதீக்களது வியாத்தியை நினைத், தம்ம லேயின் கண்ணே பின்னர்ப் புகையைப் பராமரிசிக்கின்றான், இம்ம லேயிற் தீயால் வியாத்தமரண புகையுண்டென்று. இப் புகை ஞானம் மூன்றாவது. இஃதவசியம் வேண்டப்பட்டது. வேறாயின், யாண்டுப் புகை ஆண்டுத் தீயுண்டாக ஈண்டுத் தீயிருத்தலெங்ஙனம்?

ஆதலி னீண்டுப் புகை யுண்டென்று ஞானம் வேண்டப்படும, இதுவே யிலிங்க பராமரிசம். அதுவும், அஹிமதியைக் குறித்துக் கரண மாதலின், அஹிமானம். அதனா லிம் ம லேயிற்றீ யுண்டென்று அஹிமிதி ஞானம் தோன்றும்.

அற்றயின், எங்ஙனம் முன்னர் அட்டிலிற் புகை ஞானம் யாதது தீ யலுமாபக மன்று? அஃதொக்கும்; வியாத்தி சிரசிக்கப்படாமையின், வியாத்தி சிரசிக்கப்படுகையிலே அஹிமிதி தோன்றலின். ஆயின் வியாத்தி துணிந்தபின் அட்டிலின் கண்ணே தீ யலுமிக்கப் படும்? இங்ஙன மன்று; தீயது காட்சியா னைய மின்மையின். ஐயப்படு பொருளனுமிக்கப்படும். எங்ஙனம் பாஉயிசுக்காரரார் கூறப்படும்? அஹிபலத்திப் (புலப்படாமைப்) பெர்ருளிலும் துணிந்த பொருளிலு நியாயம் பிரவர்த்திக்காது; மற்றென்னெனில், ஐயப்படும் பொருளில், ஆயின், ம லே யடைதன் மாத்திரமாகிய மகற்குப் புகைஞானந் தீகை அனுமிக்கப் பண்டுததென்? இவ்விடத்து ஐயமுண்டன்றே; சாதித்தல் வாதித்தலாகிய பிரமாண மின்மையால், ஐய நியாயத்தா லடைதலின். அஃதொக்கும்; சிரசிக்கப்படாத வியாத்தியுடன் போலக் சிரசித்து மறந்த வியாத்தியுடைய மகற்கு அஹிமானம் பிறவாமையால், வியாத்தி நினைவுமஹிமதி யேதுவாதலின். புகை காண்டலா லெழுந்த வாசனை யுடையனாய் ஏதேது புகையது வது தீயது, எங்ஙனம் அட்டிலென் வியாத்தியை நினைப்பான்.

ஆதலிற் புகைக்காட்சி தோன்றலில் வியாத்தி நினைவு தோன்றுகையின் இதுவும் புகையுடைத்தென்னும் புகை-
ஞானம் யாது, அது மூன்றுவது அதுவே தீயை யலுமிக்கப் பண்ணும், மற்றையவல்ல. அதுவே யிலிங்க பராமரிசம். ஆதலி லிங்க பராமரிச அஹமான மென்று மிகு துணியப்படும்.

1. 2. 1 சுவார்த்தனுமானம் (தன்பொருட்டனுமானம்)

அவ்வனுமானமும் சுவார்த்தமும் பரார்த்தமுமென இரு வகைப்படும்¹. சுவார்த்தம் தன்னுணர்வின் ஏது. அந்நனமன்றோ, தானே அட்டில் முதலியவற்றின் விசிப்டமாயி ய காட்சியாற் புகைதீக்களது வியாத்தியைக் கிரசித்து, மலே அருகடைந்ததன் கண் டையினையமுடையதும் மலேயி னிகழ்வதா யிடைவிடாத மூலத்ததாய் விண்ணுரிஞ்சும் புகை யொழுங்கைக் கண்டு, புகை

-
1. சுவார்த்தம்-தற்பொருட்டு
பரார்த்தம்-பிறன்பொருட்டு

காண்டலா லெழுந்த வாசனையுடையனும் (பழக்கமுடையவனும்) யாண்டுப் புகை ஆண்டுத் தீயென்று வியாத்தியை நினையா நின்றான், ஈண்டும் புகை யுண்டென்றுயரா நின்றான், ஆதலின் இம் மலையிற் றீயுண்டென்று தானே யுணரா நின்றான். அதுவே சுவார்த்தாலுமானம்.

1.2.2 பரார்த்தாலுமானம் (பிறன்பொருட்டலுமானம்)

தான் புகையாற் றீயை யனுமித்தப் பரார்த்தம் (பிறர்க்கும்) போதிக்கும் பொருட்டுப் பஞ்சாவயவ அலுமான வாக்கியம் யாது கூறுகின்றான், அது பராத் தாலுமானம். அஃதெங்ஙனம்? மலை தீயுடைத்து; புகை யுண்மையான்; யாது யாது புகை யுடைத்தது வது வது தீயுடைத்து, எங்ஙனம், அட்டில் (அடுக்களை போல்); இதுவு மங்ஙனம். ஆதலி லங்ஙனம், என்பதே. இவ்வாக்கியத்தானேபிரதிபாதிக்கப்பட்ட பஞ்ச பதத்தோடு கூடிய அவ்விவிலக்கத்தாற் பரஜந் தீயை யுணரானின்றான். ஆதலின் இது பரார்த்தாலுமானம்.

1. 2. 3 அன்னுவயவெதிரேசி

இதின், மலைக்குத் தீயுண்மை சாத்தியம். புகையுண்மையேது. அதுவும், அந்நுவயவியதிரேசி; அன்னுவயத்தாழிம் (உடன்பாட்டாலும்) வியதிரேகத்தாலும் (எதிர்மறையாலும்) வியாத்தியுடைமையின். அங்நனமன்றோ, "யாண்டுப் புகை, ஆண்டுத் தீ, எங்நனம், அட்டிலில்" என்பது அன்னுவய வியாத்தி; அட்டிலிற் புகைதீக்களது அன்வய உண்மையது காட்சியின்.

இங்நனம், "யாண்டுத் தீ யில்லை ஆண்டுப் புகையுமில்லை, எங்நனம் மருவில்" என்பது வியதிரேக வியாத்தி; மருவிற் புகைதீக்களது வியதிரேக உண்மையது காட்சியின்.

வியதிரேக வியாத்திக்குக் கிரமமிது; அன்னுவய வியாத்தியில் யாது வியாப்பியம் (குறைவு), அதின்மை யீண்டு வியாபகம் (மிகுதி), யாது வியாபகம், அதின்மை ஈண்டு வியாப்பியமென்று, அங்நனங் கூறப்பட்டது. உண்மை வியாப்பியமும் வியாபகமும், இக்கூட்டு மாறவரும்.

ஆதலி லிங்ஙனம் புகையுன்மை யேது அன்றுவயத்தானும் வியதிரேகத்-
தானும் வியாத்தியுண்டு .

வாக்சியத்தில், அன்றுவய வியாத்தி யொன்றே பிரதரி-
சிக்கப்பட்டதேது? அ தொன்றும் பயகுதலின்; அவற்றள்தும்,
அன்றுவயஞ் செவ்விதாதலிற், பிரதரிசனஞ் செந்நெறியாற்
சித்திக்கும் பொருட்டுக் கோடுநெறியாற் சாதித்தல்
யோகமாகாமையின்; வியதிரேக வியாத்தி யின்மையினன்று .
ஆதலி லிங்ஙனம் புகை யுன்மையே அன்றுவய வியதிரேகியே .
இங்ஙன ஏ னையவும் . அனித்தியத்துவ முதலிய சாதிக்கையிற்
சிருதகத்துவ முதலிய ஏதுக்கள் அன்றுவய வியதிரேகிகளாக
அறியத் தக்கன .

1 . 2 . 4 கேவல வெதிரேகி

ஓரோ வொரேதுக் கேவலவியதிரேகி . அ. : தெங்ஙனம்?
சான் மகத்துவஞ் சாதிக்கையிற் பிராநுதியுடைமையேது;
எங்ஙனம்? "சீவச் சரீரஞ் சான் மகம்; பிராநுதியுடைமையின்;
யாது சான்மகமன்றது பிராநுதியுடைமைய தன்று, எங்ஙனம்,

குடம்; இச் சீவச்சரீர மங்ஙன மன்று; ஆதலினிங்ஙனமன்று" என்கை. இதிற சீவச் சரீரத்தினது சான் மகத்துவஞ் சாத்தியம், பிராஞ்சியுடைமையேது. இது கேவல-வியதிரேசி; அன்னுவய வியாத்தி யின்மையின். அங்ஙன-மன்றோ, யாது பிராஞ்சியுடைய தது தான்மகம், எங்ஙனம், இதுவென்று திட்டாந்தமில் லை (பெறப்பட்ட முடிபில் லை). சர்வ சீவச் சரீரமும் பக்கமே(சார்பே).

இலக்கணமுங் கேவலவியதிரேசி யேது. எங்ஙனம்? பிரிதிவியின் (மண்ணின்) இலக்கணம் கந்தமுடைமை (நாற்றமுடைமை). இவ் விவாத பதம்¹ பிரிதிவி கந்தமுடைமையின்; யாது பிரிதியின்றது கந்தமுடையதன்று, எங்ஙனம் புனல். இதில், யாது கந்தமுடையது, அது பிரிதிவி, எங்ஙனம், இதுவென்று திட்டாந்தமில் லை.

பிரமாண இலக்கணமாகிய பிரமாகரணத்துவமு மவ்வாறே. அங்ஙனமன்றோ, காட்சி முதலியன பிரமாணமென்று வியவகரிக்கத்தக்கன;

1. பதம்-பொருள்.

பிரமாகரணத்துவ மாதலின்; யாது பிரமாணமென்று வியவகரிக்க-
 கப்படாதது பிரமா கரண மன்று; எங்ஙனம் காட்சிப்போலி
 முதலியன. இதில், யாது பிரமாகரணம், அது பிரமாணமென்று
 வியவகரிக்கத் தக்கது, எங்ஙனம், இது வென்று அன்றுவய
 திட்டாந்தமில் லை; பிரமாணமாத்திரம் பக்கஞ் செய்தலின்.
 இதில், வியவகாரஞ் சாத்தியம்; பிரமாணத்துவ மன்று;
 அதற்குப் பிரமாகரணத்துவமாசிய ஏதுவின்றும் வேறின்மையிற்
 சாத்திய அபேத தோஉழம் வருதலின். ஆதலி னிங்ஙனஞ்
 கேவல வியதிரேசிகள் காட்டப்பட்டன. (கேவலவெதிரேசி
 எதிர்மறையில் மட்டும் வியாத்தியுடையது.
 உதாரணம்:- மண் ஏ லைய பிறவற்றிலிருந்தும் வேறுபட்டது.
 ஏனெனில் அது நாற்றமுடைமையினால், யாது யாது ஏ லைய
 பொருட்களிலிருந்து வேறுபடாதிருக்கிறதோ அது நாற்ற-
 முடைத்தது அல்ல. நீர்போல, இஃது அங்ஙனமன்று,
 ஆதலின் இங்ஙனமன்று.)

1. 2. 5 கேவலாந்நுவயி.

வேறேரேதுக் கேவலாந் நுவயி. எங்ஙனம்?
 " விசேட மபிதேயம்; பிரமேயமாதலின். யாது பிரமேயம்,

அஃதபிதேயம், எங்ஙனம், குடம்; இதுவு மங்ஙனம்.
 ஆதலினிங்ஙனம்" என்கை. இதில் விசேடத்திற்
 கபிதேயத்துவஞ் சாத்தியம்; பிரயேயத்துவமேது.
 அதுவுங் கேவலாந்நுவயியே. யா தபிதேய மாகாதது
 பிரமேயமு மாகாது; எங்ஙனம், இதுவென் வியதிரேசு
 திட்டாந்த மில் லை. எவ்விடத்தும் பிராமானிகப்
 (பிரமாணப்) பொருளே திட்டாந்தம். அதுவும்
 பிரமேயமு மபிதேயமும் (உடன்பாட்டில் மாத்திரம்
 வியாத்தியுடையது,)

(அன்றுவயவியதிரேசி, கேவலவியதிரேசி, கேவலாந்நுவயி
 என்ற மூன்று பிரிவுகளும் பிறன் பொருட்டனுமானத்தில்
 இடம்பெறும் வியாத்தியின் இயல்பு பற்றியே வகுக்கப்
 பட்டவையாகும்.)

பஞ்சரூபங்கள் :-

இவ் வந்நுவய வியதிரேசி, கேவலாந்நுவயி,
 கேவலவியதிரேசி, யென்றுமேதுக்களது மத்தியில், எவ்வேது
 அன்றுவய வியதிரேசி, யது பஞ்சரூபத்தோடு கூடியே

தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்க வல்லது; ஒரு ரூபத்தானுங்
ஓறைந்த தாகாது.

அப் பஞ்ச ரூபங்கள், பக்கத் தருமத்வஞ் (இயல்பும்),
சபக்கத்திற் சத்துவம்¹ (உண்மை), விபக்கத்தில் வியாவிருத்தி²
(நீக்கம்), அவாதித விடையத்வம், அசத்³ பிரதிபக்கமென்-
பனவாம். இப் பஞ்சரூபங்கள் புகையுடைமை முதலிய
அன்னுவயவியதிரேசி யேதுக்களி னிருக்கும். புகையுடைமை
பக்கமான மலைக்குத் தருமம் (இயல்பு); மலையினஃ திருத்தலிள்.
இங்ஙனம் சபக்கத்தி ஓண்மை-சபக்கமாயிய அட்டிலி னிருக்கு-
மென்பது பொருள். இங்ஙனம் விபக்கமாயிய மருவி நீக்கம்-
ஆட்டில் லையென்பது பொருள். இங்ஙனம் புகையுடைமை
யவாதிதவிடையம். இங்ஙனமன்றோ, புகையுடைமையாயிய
ஏதுவுக்கு விடயஞ் சாத்திய தருமம். அது தீயுடைமை,
யாது பிரமாணத்தானு மவாதிதம்- கண்டிக்கப் படாதென்பது
பொருள். இங்ஙனம் புகையுடைமை பிரதிபக்க மில்லது.
அங்ஙனமன்றோ சாத்தியத்தின் விபரீத சாதக ஏத்வந்தரம்
பிரதிபக்கமென்று கூறப்படும்.

-
1. சத்துவம்-உண்மை
 2. வியாவிருத்தி-நீக்கம்
 3. அசத்-இன்மை

அதுவும் புகையுடைமை யேதுவின்றே; தோன்றாமையின், ஆதலினிங்ஙனம் பஞ்சரூபங்கள் புகையுடைமை யேதுவிலிருக்கும். ஆதலினிப் புகையுடைமை தீயுடைமையது - கமகம் (ஒன்றை அறிவதற்கு ஏறவாயுள்ள குறிப்பி) ; அது தீயுடைமையது சாதகம் (சாதிப்பது) .

தீயினது பக்கத்தருமத்துவம், ஏதுவினது பக்கத்தருமத்துவ வலியாற் சித்திக்கும். அங்ஙனமன்றோ, அஜமானத்தின் சாமர்த்தியம் வியாத்தியும் பக்கத்தருமத்துவமென இரண்டு. அவற்றுள், வியாத்தியாற் சாமானிய சித்தி; ஏதுவினது பக்க தருமத்துவ வலியாற் சாத்தியத்திற்குப் பக்க சம்பந்தத்துவ விசேடஞ் சித்திக்கும். மலைத் தருமமாயிய புகையுடைமையாற் றீயும் மலைச்சம்பந்தமாயே யனுமிக்கப்படும். வேறாயிற், சாமானியம் வியாத்தி சிரஷிப்பதானே சித்தித்தலின் அஜமானத்தாற் பயனென் னை?

வேறு தந்துவயவியதிரேசி யேது யாதது பஞ்ச ரூபத்தோடு கூடியே நல்ல ஏதுவாம். வேறாயின், ஏதுப்போலி-ஏது வல்ல தென்றுமளவு.

கேவலாந்துவயி நான்கு ரூபத்தோடு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கும்.

அதற்கு விபக்கத்தினீக்க மின்று; விபக்க மின்மையின்.

கேவல வியதிரேசி நான்கு ரூபத்தோடு கூடியே.
இதற்குச் சபக்கத்தி னுண்மை யின்று; சபக்கமின்மையின்.

பக்கம், சபக்கம், விபக்கம் யாவை? கூறலும்.
ஐயமுடைய சாத்திய தருமத்தையுடைய தருமி பக்கம்.
எங்ஙனம்? புகை அஹமானத்தின், மலை.

நிச்சித சாத்திய தருமத்தை யுடைய தருமி சபக்கம்.
எங்ஙனம்? இப் புகை யஹமானத்தின் கண்ணே யட்டில்.
விபக்கம் நிச்சித சாத்திய மில்லாத தருமி. எங்ஙனம்? ஆன்இட
மடு. ஆதலின் இங்ஙனம் அன்றவய வியதிரேசி. கேவலாந்நவயி,
கேவலவியதிரேசியா சிய மூன்றேகுவுங் காட்டப்பட்டன.
அவற்றின் வேறுபட்டன (மாறுபட்டன) ஏதுப்போலிகள்.

ஏதுப்போலி: -

ஏதிலக்கண ரசிதமாய் ஏதுவைப் போல விளங்குவன
ஏதுப்போலிகள்; அவையும் அசித்தம் (பெறப்படாதது),
விருத்தம் (மாறுபட்டது), அணுகாந்திகம் (பலமுடிபுக னையுடையது).

பிரகரணசமம் (மலித லேயுடையது), காலாத்திய
யாபதிட்டம் (மலிப்புடையது), என்னும் பேதத்தால்
ஐவகையே .

அசித்தம் :-

அவற்றுள் அனிச்சித பக்க விருத்தி யசித்தம் .
அது ஆசிரையாசித்தம், சொரூபாசித்தம், வியாப்பி-
யத்துவாசித்தமென மூன்றுவகையே .

ஆசிரையாசித்த மெங்ஙனம்? வான்ரூமரை
(ஆகாயத்தாமரை) மண முடைத்து; தாமரைத்
தன்மையால்; பொய்கைத் தாமரைபோல . இதில்
வான்ரூமரை யாசிரயம்; அஃது மின்றே .

சொரூபாசித்த மெங்ஙனம்? சத்தம் அனித்தியம்
கட்புலப்படுதலால்; குடம்போல . இதில் கட்புலப்
படுதலேது . அதுவுஞ் சத்தத்திற் கின்றே; சத்தஞ்
செவிப்புலப்படுதலின் .

வியாப்பியத்து வாசித்தம் இருவகை; ஒன்று,
வியாத்தி சிரசிப்பதாசிய பிரமாண மின்மையின்,

மற்றைய சூபாதி யுன்மையின், வியாப்பியத்துவாசித்தம். அவற்றின் முதல தெங்ஙன்? யாது சத்து அது கணிகம்¹, எங்ஙனம்? முசிற்ப் படலம் சப்தாதியுஞ் சத்து. சோபாதிகதையாற்சத்திற்கு வியாப்பியத்துவா சித்தங் கூறில் வேறடைந்த கணிகத்துவம் வேண்டப்படும். இரண்டாவ தியாது? வேள்வியினிகழுங் கொலையதன் மசாதனம்; கொலையமையால்; வேள்விப் புறத்துக் கொலையோல. இதின், அதன்மசாதனத்தின்கட் கொலையமை பிரயோசக மின்று. மற்றென் னை? நிஊகித்தத்வமே பிரயோசகம்-உபாதியென்று (குற்றிமென்று) மளவு. அங்ஙனமன்றே, சாத்திய வியாபகத்து-வமாய்ச் சாதனத்திற் கவ்வியாபகத்துவமாதல் உபாதியென வுபாதியிலக்கனம். அதுவும் நிஊகித்தத்வத்தின்க ணுண்டு. நிஊகித்தத்வஞ் சாத்தியமான அதன்மசாதனத்துவத்துக்கு விவாபகமே; எங்ஙனம்? யாண்டு யாண்டதன்ம சாதனத்துவம் ஊண்டாண்டவசிய நிஊகித்தத்வம். இங்ஙனஞ் சாதனமான கொலையமையை நிஊகித்தத்வம் வியாபியாது,

வேள்வியினது பசக்

கொலையினிஊகித்தத்வ மின்புறைய . அன்றிய பிரயுத்தமான வியாத்தியோடு கூடிய கொலையமை வியாப்பியத்து வாசித்தமே.

1. காலநுட்பமுடையது.

விருத்தம் :-

சாத்திய விபரீதத்தோடு வியாத்தம், விருத்தம்.
அஃதெங்ஙனம்? சத்த நித்தம்; காரியத் தன்மையால்;
வான்போல. காரியத்தன்மை சாத்தியமான நித்தியத்-
துவத்துக்கு விபரீதமான அனித்தியத்துவத்தோடு வியாத்தம்.
யாது காரியம் அஃதனித்தியமே; நித்தியமன்று.
ஆதலிற் காரியத்தன்மை விருத்தம்.

அனைகாந்திகம் :-
1 .

வியவிசாரத்தோடு கூடியது அனைகாந்திகம்.
அஃது சாதாரண அனைகாந்திகம் அசாதாரண அனைகாந்-
திகம் மென இருவகைத்து. அவற்றுள் பக்க சபக்க
விபக்கத்திலிருப்பது சாதாரண அனைகாந்திகம்.
எங்ஙனம்? சத்த நித்தியம்; பிரமேயத்தன்மையால்;
வியோமம் போல. இதில் பிரமேயத் தன்மை யே து.
அஃது நித்திய அனித்தியத் திருப்பது. சபக்க விபக்க
நீக்கியியாதது அசாதாரண அனைகாந்திகம். நிலநித்தம்;
மணமுடைமையால்; வியோமம் போல. மணமுடைமை
சபக்கமாயிய நித்தியத்துவ நின்றும் விபக்கமாயிய
அனித்தியத்துவ நின்றும் நீக்கம்; நிலமாத்திரையினிருத்தல்.

1. (அனைகாந்திகம் பொது, சிறப்பு, அதுபசங்காரிஎன

(சாதாரண அனைகாந்திகம் பொது அனைகாந்திகம் எனவும் அழைக்கப்படும் உ-ம்: - இம் மலை தீயுடைத்து, அளவையால் அளக்கற்பாலதாகலின் என்பதாகும். அளக்கற்பாலதாம் தன்மை நீர்த்தடாகத்திலும் இருத்தலால் போலியாகும். அசாதாரண அனைகாந்திகம் சிறப் அனைகாந்திகம் எனவும் அழைக்கப்படும். சபக்க விபக்கங்களெல்லாவற்றினும் இல்லாதது. உ-ம்: - சத்தம் நித்தியம், சத்தத்தன்மையுடைமையினால். இங்கு சத்தத்தன்மை நித்திய அனித்தியப் பொருள் எல்லாவற்றிலும் இல்லாது சத்தத்தில் மாத்திரமிருப்பதால் போலியாகும்.)

பிரகரணசமம் :-

எவ்வேளுக்குச் சாத்திய விபரீதத்தைச் சாதிக்கு இமத் வந்தரமுன் டாதுவே பிரகரணசமம். எங்ஙனம்? சத்த மனித்தியம்;

 என மூவகைப்படும் என த்ருக்க கெழுதி கறகிறது. ஆனால் தருக்க பாசையில் முதலிரண்டு மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ப.கு)

நித்திய தருமயின்மையால் (நித்தியமான இயல்பற்றதால்), சத்த நித்தியம்; அநித்தியதருமம் (அநித்திய இயல்பு) தோன்றாமையால்: என்பதுவே. இதுவே சற்பிரதி பக்கமென்றுங் கூறப்படும்.

காலாத்தியயாபதிட்டம் :-

பிரமாதூந்தரத்தாற் றிந்த சாத்தி வின்மையேது வாதித விடையம். .காலத்திய யாபதிட்டமெனவுங் கூறப்படும். எங்ஙனம்? ,தீ வெம்மையிலது; பதார்த்தவத்தால்; புனல்போல. இதில் பதார்த்தத்-வமான ஏதுவுக்குச் சாத்தியம் வெம்மையின்மை. அதன்மை காட்சியானே குணியப்பட்டது, பரிசனக் காட்சியால் வெம்மை தோன்றலின். ஆதலி நிங்ஙன மலுமானம் உணர்த்தப்பட்டது. (இது பாதித ஏதுப் போலியாகும்.).

1.3. உவமானம்

அதிதேச வாக்கியப் பொரு ணினேவோடு கூடிய ஆவொப்புமை விசிட்ட பிண்ட ஞானம் உபமானம். எங்ஙனம்? ஆமா ஷ்ணராமயும், எங்ஙனம் ஆ அங்ஙனம் ஆமா, என் றே ராரணியத புருஉஃஹ் கேட்டு வனத்துட் புக்கு வாக்கியப் பொருணினேத்துக் கொண்டு, எப்போ, தா(ஆ)வொப்புமை விசிட்ட பிண்டங் காஹ நின்றான், அப்போதவ் வாக்கியப் பொரு ணினேவோடு .கூடிய ஆ வொப்புமை விசிட்ட பிண்ட ஞானம் உபமானம்; உபமிதியைக் குறித்துக் கரணமாதலிள். ஆ வொப்புமை விசிட்ட பிண்டங் கண்ட பின்னர், இது ஆமா சப்த வாக்கியமான பிண்டமென்று நாம நாமி சம்பந்த பிரதீதி₁ யுபமிதி. அதுவே பலம். இங்ஙனமுபமான முணர்த்தப்பட்டது.

1. பிரதீதி - அறிவு

1.4 சப்தம்

ஆப்த வாக்கியஞ் சப்தம். ஆப்தன் உள்ள பொருளை யுபதேசிக்கும் யுருஉள், வாக்கியம் (பதங்களின் கூட்டம்), அவாயநிலை (வாக்கியமாக முடியுபெறாது நின்றல்), யோக்கியதை (தகுதி) அன்மையுடைய பதங்களினது சமூகம். ஆதலினாலே "ஆபுரவிமகன் யானை யென்னும் பதங்கள் வாக்கியமல்ல; ஒன்றற் கொண் றவாயநிலையின்மையின். தீயால் நனைக்க என்பது வாக்கியமன்று; யோக்கியமின்மையின் (தீக்கு, நனைத்தல் பொருந்தாது). தீ நனைத்தல்கட்டுணைன்றற் கொண் றன்வய யொக்கியதை யின்றே (ஒன்றிற்கொன்று உடன்படும் தகுதியில் ல்) "தீயால்" என்று மூன்றாவதால் (ஆல் என்ற மூன்றாவது வேற்றுமையினால் குறித்த) "நனைத்தல்" ஆகிய காரியத்தைக் குறித்துக் கரணத்தன்மை தீக்குக் கூறப்பட்டது. தீ நனைத்தற் கரணமாம் பொருட்டு யோக்கிய மன்று. ஆதலிற் காரிய காரணபாவ இலக்கண சம்பந்தத்திற் தீ நனைத்தல் கட்டு யோக்கிய மின்மையில் தீயால் நனைக்க என்பது வாக்கியமன்று. இங்ஙனம் ஒவ்வொரு யாமத்தின் ஒருங்குச்சரிக்கப் படாத "வெள்ளை-ஆணவக்-கோலாற்-குணர்க்" என்னும் பதங்கள் வாக்கியமல்ல. (ஒரு

சேர உச்சரிக்கப் படாததால் வாக்கியமல்ல).

(இச் சொற் கூட்டம்) ஒன்றற் கொன் றன்வயயோக்கியதை யுளதாயினும். ஒன்றற் கொன் றவாய நிலை யுள்ளதாயினும் (முடிபு பெற்று நின்றும்), ஒன்றற் கொன்ற அன்மை யின்மையின் (இடைவெளியில்லாத ஒரு சொடராக உச்சரிக்கப் படாமையி) வாக்கியமன்று. யாவை அவாய நிலையன, யோக்கியதையன, அன்மையன, அவையே வாக்கியம். என்வனம்?" சியோதிட்டோமத்தாற்றறக்கம் வேண்டியாள் வேட்க" என்பது முதலியன, "ஆற்றந் கரையி லேந்து கனிகளிருக்கின்றன" "ஆவைக் குணாதி" என்பன முதலிய பதங்கடாமே விளம்பயின்றி யுச்சரிக்கப் பட்டன.

அற்றயின், இதிற பதங்க ளவாய நிலையன அல்ல; மற்றென் வெளிற் பொருள்கள்; கனி முதலிய ஆதேயங்கட்கே கரைமுதலிய ஆதார அவாய நிலைமையால். ஆராயிற் பொருள்களும் அவாயநிலையனவல்ல; அவாயநிலை ஆராயிற் பொருள்களும் அவாயநிலையனவல்ல; அவாயநிலை இச்சை வடிவாய சேதன தருமமாதலின். அஃதொக்கும் பொருள்க டம்பதங்கள் கேட்பாக்க. கொன்றற் கொன்ற விடையமான அவாயநிலையைத் தோற்றவித்தலின், அவாயநிலையன வெனக் கூறப்படும். அதன் வழியா லதனைக் கூறும். பதங்களும் அவாயநிலையனவென உபசரிக்கப்படும்.

பதங்களே பொருளைப் பிரதிபாதித்துக் கொண்டு பொருள் வேறுபாட்டு விடைய அவாயநிலையைத் தோற்றுவிப்பவென்று முபசாரத்தா லவாய நிலையன வென்றுமாம்.

இங்ஙனம் யொருள்கள் அவாயநிலையன; ஒன்றற்கொன்றவ்ய யோக்கிய முடையனவுமாம். அது வழியாற் பதங்களு மவாயநிலையன யோக்கிய முடைய வென்று பசரிக்கப்பும். அண்மை பதங்க ளொருவனானே விளம்பமின்றி உச்சரிக்கப் படுதல். அதுவுஞ் சாட்சாதே பதங்களினுண்டு; பொருள் வழியா னன்று. ஆதலின் இப்பொரு ளுண்டாயிற்று. பொருள் கூறும் வழியாற் கேட்பாறுக்குப் பத வேறுபாட்டு விடைய அவாயநிலையை யாயினும் பொருள் வேறுபாட்டு விடைய அவாய நிலையை யாயினுந் தோற்றுவிக்கின்ற, விளங்கும் ஒன்றற் கொள் அன்வயமான யோக்கியப் பொருளைக் கூறின்ற அண்மை யுடைய பதங்களது கூட்டம் வாக்கியம்; பதமுமெழுத்துக் கூட்டம்¹ ஈண்டுக் கூட்ட மொரு குண விடையமாதல்.

1. பதம் "எழுத்துக்கூட்டம்" என்றரேலும் சிறுபான்மை ஓரெழுத்தே பதமாதலு முளதென்றறிக.

இங்ஙனம் அதின் முறையுடையவாசிய எழுத்துக்கட்கு விரையக்
கெடுதல் உண்மையின் ஒருங்கே அனேக வெழுத் தறுபவ முன்
டாகாமையின் முதன்முத லெழுத்துக்களை அறுபவித் தீர்
றெழுத்துக் கேட்குங்கான் முதன்முதலெழுத் தறுபவத்தாற்
பிறந்த வாசனையோடு கூடிய ஈற்றெழுத்தோடு பொருந்திய
பதத்திற் கமைந்த பொருட்சங்கேதங் கிரசித்தலால்
அளிக்கப்பட்ட செவிப்புலனால் ஒருங்கே சதசத்தான
பலவெழுத்தை யகப்படுக்கும் பதஉளர்வு தோன்றித் துணை
வலியால் பிரத்யபிஞானம் போலப் பிரத்யபிஞானக்-
காட்சியில் அநீதமாயு முன்னரவத்தை
தோன்றமே. அன்றோ பின்னர் முதன்முதற்பதாறுபவத்தாற்
ரோன்றிய வாசனையோடு கூடிய பதப்பொருண் ஞானத்தால்
அளிக்கப்பட்டி ஈற்றுப்பதவிடையச் செவிப்புலனாற் சதசத்தான
பல பதத்தை அகப்படுக்கும் வாக்கிய ஞானமுண்டாம்.
இவ் வாக்கியம் ஆப்தமகனாற் கூறப்பட்டருச சப்தப் பிரமாணமாம்.
அதற்குப் பலம் வாக்கியப் பொருணர்வு. இச்சதத்ப்
பிரமாண லக்கணம் உலகிறும் வேதத்திறும் பொது. உலகத்தின்
இது விசேடம். யாவனையினுமொருவ குத்தனவான்; அனைவருமல்லர்.
ஆதலின் உலக வாக்கியஞ் சிறிதே பிரமாணம். ஆப்தனைக் கருத்தா
வாகவுடைய வேதத்திற் பரமாப்தனா சிறிமகேசனாற் கூறப்பட்ட
வாக்கியமெல்லாம் பிரமாணம்; எல்லாம் ஆப்தவாக்கியமாதலின்.

நான்கு பிரமாணமும் வர்ணிக்கப்பட்டன.
இவற்றின் வேறையின பிரமாணமல்ல; பிரமாணமாயினும்
ஈண்டே யடங்குதலின்.

அருத்தாபத்தி:-

அற்றையின், அருத்தாபத்தியும் வேற பிரமாண-
மாக வண்டு, அங்ஙனமன்றே, ப்ரியான தேவதத்தன்
பகவண்ணுளென்று கண்டாயினங் கேட்டாயின மிரவுண்டல்
கற்பிக்கப்படும், பக வண்ணுளது பருமை யிரவுண்ட
லன்றிக் கூடாது. ஆதலின் பருமை வேறேன்ற லாகாமை
இதாற்றவித்த அருத்தாபத்தியே இரவுண்டலிற் பிரமா-
ணம், அது காட்சி முதலியவற்றின் வேறு, இரவுண்டல்
காட்சி முதலியவற்றிற்கு விடைய மாகாமையின்:
இங்ஙனமன்று; இரவுண்டல் அனுமான விடையமாதலின்.
அங்ஙனமன்றே, தேவதத்தன் இரவிவன்பன், பகவண்ணு-
ளையும் பரியனாதலின், யாவனொருவனிரவிவண்ணுளவன்
பகவண்ணையும் பரியனாகான், எங்ஙனம்? பகலிரவி-
வண்ணுள் பரியனாகான், இவன் அங்ஙனமல்லன்,
ஆதலின் அங்ஙனமல்லன், என்றுங் கேவலவியதிரேசி
அனுமானத்தால் இரவுண்ட ரேன்றலில், அருத்தாபத்தி
கற்பனை யாற் பயனென்?

அபாவம் :-

அற்றயின்; அபாவமென்பதும் வேறு பிரமாணமாயுண்டு; அதவும், இன்மை கவர்தற் பொருட்டு வேண்டப்படும், அங்ஙனமன்றோ, குட முதலியவற்றினது அபுபலத்தியாற் குட முதலியவற்றின் அபாவம் சூனியப்படும், - அபுபலத்தி உபலத்தி யின்மை யென்றது-அபாவப் பிரமாணத்தாற் குட முதலியவற் றின்மை சிரசிக்கப்படும்; இங்ஙன மன்று; ஈண்டுக் குடமுண்டாயின்; அப்யோது நிலம்போலக் காணப்படும்; குடங் காணப்படாதிருப்பதே, அதைற் காட்சியின்மையின் னில் லே யென்றந் தருக்கத்து ஊயுடைய தோன்றாமையோடு கூடிய காட்சியானே, அபாவங் சிரசிக்கப்படுதலின்.

அற்றயின், இந்திரியங்கள் தம்மோடு சம்பந்தப் பொருள் சிரசிப்பன-அங்ஙனமன்றோ; இந்திரியங்கள் வஸ்துவை அடைந்து விளக்கும்; ஞானகரணமாதலின்; ஆலோகம் (யூர்வ) போல-இங்ஙனமாயினுங் கண் செவிகள் வஸ்துவை அடைந்து விளக்கும்; புற விந்திரிய மாதலின்; மெய் முதலிய போல-மெய் முதலிய அடைந்து காரியப்படுதல் உபயவாதிசித்தமே-இந்திரிய அபாவங்கட்கு சம்பந்தமே யில் லே, சம்பந்தங்கள் சையோக சமவாயமே யன்றோ?

அவை, அவற்றிற்கில்லை; விசேடன விசேடிய பாவஞ் சம்பந்தமே யன்று; வேறுதல். இரு பொருட் கணற்றல், ஒன்றாதவின்மையின்-சம்பந்தஞ் சம்பந்திகளில் வேறுதலும் உபய சம்பந்திகளிலடைதலு மொன்றாதலு முடையதன்றோ? எங்ஙனம்? முரசு குணிற் சையோகம்- அது முரசுகுணிகளில் வேறுதலு மவற்றை யடைதலு மொன்றாதலுமாம்- விசேடன விசேடிய பாவ மங்ஙனமன்று; அங்ஙனமன்றோ, தன்ட் புருடலுடைய விசேடன விசேடிய பாவம் அவற்றின் வேறன்று; தன்டத்திற்கு விசேடனத்து -வம் வேறு பொருள் என்று; மன்றென்னென்றிற் சொரூபமே -அபாவமும் விசேடனமாதலின் திரவிய முதலியவற்றின் வேறான ஒரு பொருள் அபாவத்திற் சம்பவமாகாது- ஆதலின் அபாவத்திற்குப் தன் னையுடையதென்றும் புத்தியைத் தோற்றுவிப்பதான சொரூபம் யாததுவே விசேடனத்துவம்; அது வேறு பொருளன்று-இங்ஙனம், வியாபகத்துவ காரணத்துவ முதலியன ஊகிக்கத்தக்கன- தன்றோடு கூடிய தென்றும் புத்தியைத் தோற்றுவிப்பதான சொரூபம் யாதது தீ முதலியவற்றிற்கு வியாபகத்துவம்; நூ ள் முதலியவற்றிற்குக் காரணத்துவமும் காரியத்தாற் றொடரப்பட்ட அன்னவய வியதிரேசி சொரூபமே; வேறு பொருள் என்று; அபாவமும் வியாபகமாதலின் காரணமு- மாதலின்-அபாவத்திற் சாமானிய முதலியன சம்பவமாகா-

இங்ஙனம் விசேடண விசேடிய பாவம் விசேடண விசேடிய
 ரூபத்தினின்ற வேறன்ற; இரு பொருட் கணிற்பகுமன்ற;
 விசேடணத்தில் விசேடணபாவ மாத்திரமுன்மையின்
 விசேடியபாவமின்மையின். ஒன்று மன்ற; விசேடணத்தினது
 பாவமுமென, உம்மைத் தொகை யீற்றி னின்ற பாவமென்-
 றுஞ் சொல் வேற வேற புணரும்- இவை இரண்டு,
 சம்பந்தம் ஒன்று; ஆதலின் விசேடண விசேடிய பாவஞ்
 சம்பந்தமன்ற- இங்ஙனம் வியாப்பிய வியாபக பாவ
 முதலியவும்-சம்பந்தம் என்றுந் சொற் பிரயோக மிரண்டார்
 கூறப்படுதல் ஒப்புமையால், உபசாரமாதலின்-ஆதலிற்
 சம்பந்தமில்லாத அபாவத்திற் சிந்திரியத்தாற் சிரசித்தலன்-
 டாகாது; அஃதொக்கும்; வியாந்தி பாவத்தோடு
 கூடியதாகலின். பாவத்தை விளக்கு மிந்திரிய மடைந்தே
 விளக்கும்; அபாவமன்ற. பாவத்தை விளக்கு மிந்திரியம்
 விசேடண விசேடிய முகத்தானே யென்பது சித்தாந்தம்.
 சம்பந்தமில்லாத அபாவங் சிரசித்தலில் அதிப்யிரசங்கதோஉந்
 விசேடணத்துவத்தானே விலக்கப்படும். கரமத்திறமொக்கும்.
 (காட்சியினால் அபாவத்தை சிரசிக்குமுடியும் என்பதனால் அபாவம்
 தனியொரு பிரமாணமாகாதென்பது கைவசித்தாந்தக்
 கருத்தாகும். அபாவம் என்பது இன்மை எனும் பொருள்
 தரும்.)

1.5 பிராமான்யம் : (அறிவே பிரமானமாதல்)

இஃதிப்போது கூறப்படும்-புனன் முதலிய ஞானம் தோன்றிகையில் அந்த ஞானத்தினது பிராமான்யம் துணித்த தொருவன் புனன் முதலியவற்றிற் செல்லா நின்றான்; ஒருவன் ஐயத்தானே சென்றான், சென்ற பிறகாலத்துப் புனன் முதலியவற்றை யடைந்தபோது பிராமான்யந் துணிகின்றான்- இது வஸ்து கதி. இதில் ஒருவன் கூறினான்: முன்னரே பிராமான்யந் துணிந்து மகன் செல்கின்றான்; தன்னாலே பிராமான்யந் துணியப் படுதலின். இதன் பொருள்: எதனானே ஞானம் சிரசிக்கப்படும், அதனானே யதனை யடைந்த பிராமான்யமும்; ஞான தருமமாயிய பிராமான்யந் சிரசிப்பது ஞானம் சிரசிப்பதன் வேறன்று. ஆதலின் ஞானத்தை யடைந்த பிராமான்யத்திற்குத் தன்னார் துணிகல் ஞானம் சிரசிப்பதன் வேறு வேண்டாமையே. ஞானமும் செல்வதற்கு முன்னமே சிரசிக்கப்படும். வேறாயின், பிராமான்ய அப்பிராமான்ய ஐயமும் எங்ஙனமுண்டாம்? ஆதலின் செல்வதற்கு முன்னமே ஞானத்தை (ஞானமாயிய அதை) வேறென்றாகத் தோன்றாமே தோற்றவித்த அருத்தாபத்தியால் ஞானம் சிரசிக்கப்படுகையில், ஞானத்தையடைந்த பிராமான்யமும் அருத்தாபத்தியானே சிரசிக்கப்படும்.

பின்னர்ப் புருடன் செல்வான்; முதல் ஞானம் மாத்திரம் சிரசிக்கப்படும். பின்பு, சென்றதற்குப் பின் பலங் காண்டலால் ஞானத்திற்குப் பிராமான்யம் துணியப்படும் என்பதன்ஐ. இதில் கூறும். ஞாதத்தவம் (ஞானமாயிய தத்துவம்) வேறென்றும்த் தோன்மீமை தோற்றவித்த அருத்தாபத்தியால் ஞானம் சிரசிக்கப்படுமென்ஐ அறியாஐ கூறப்படும், அதவே யுடம்பாட்டதன்ஐ. அதனாற் பிரமான்யங் சிரசித்தல் சேய்மைக் கண்ணே நீங்கும். அங்ஙனமன்றே, பரஐடைய அபிமத (•விருப்பம்) மிதன்றே? குட முதலிய விடைய ஞானம் தோன்றுழி என்னுலறியப்பட்டத. இக்குடம் என்ற குடத்திற்கு ஞாதத்தவம் துணியப்படும். ஆதலின் ஞான முண்டாகையில் ஞாததையென்றொரு தருமம் பிறக்குமென்று அறமிக்கப்படும். அதவும் ஞானத்திற்கு முன் பிறவாமையின், ஞானம் பிறக்கையிற் பிறத்தலின், அன்ஐவய வியதிரேகன்களால் ஞானத்தாற் பிறக்குமென்று துணியப்படும். இங்ஙனம் ஞானத்திற் பிறந்த இஞ்ஞாததை யென்பதொரு தருமமுண்டு. அதவும் ஞானமல்லாமற் பொருந்தாது; காரணமன்றிக் காரியம் தோன்மீமையின். ஆதலின் அருத்தாபத்தியா லதன் காரண ஞானம் ஞாததையாற் துணியப்படுமென, இது கூடாத; ஞான விடயதை இதின் வேறான ஞாததையிற் பிரமானமின்மையின்.

(ஆதலின் அருத்தாபத்தியால் அதன் காரண ஞானம் ஞாததையாற் சூனியப்படும். இது கூடாத; ஞான விடயத்திற்கு இதன் வேறான ஞாததை பிரமானம் அல்ல)

அற்றயின், ஞானத்திற் பிறந்த ஞாததை யாதாரத்-
 துவமே யன்இறு. குட முதலியவற்றிற்கு ஞான விடயத்துவம்
 அங்ஙனமன்றே, தாதாத்மியத்தால் (ஒற்றமையாய்க்
 கலந்து நின்றலால்) விடையதையில் லை; குடஞானம்
 -கட்குத் தாதாத்மிய மின்மையின்-அதனிறேன்றலால்
 விடயத்துவம் கூறில் இந்திரியங்கட்கு விடயத்துவம்
 வரும்; இந்திரியங்களாகும் அந்த ஞானம் தோன்ற-
 தலின். - ஆதலின் இது யூசிக்கப்படும். ஞானத்தாற்
 குடத்திலென்ற பிறப்பிக்கப்படும். எதனற் குடமே யந்த
 ஞானத்திற்கு விடயமாம்; வேறன்றென்ற. - ஆதலின்
 விடயத்துவம் வேறென்றத் தோன்றாமையானே ஞாததை
 யறியப்படும்.-காட்சிமாத்திரையானேயன்று; இங்ஙனமன்று;
 பொருள் ஞானங்கட் சித்தன்மையவே யியற்கை விசேடம்
 வேறயின் இறப்பெதிர்வுகட்கு விடயத்துவ மின்றதல்
 வேண்டும். அவற்றில் ஞானத்தால் ஞாததை தோன்றதல்
 கூடாமையில் இல்லாத தருமியின் தருமந் தோன்றதல்
 பொருந்தாமையின் இன்றும் ஞாததையும் ஞான
 விடயமாதலின்.

அதன் கண்ணும் வேறு ஞாததை வரல் வேண்டும். அங்ஙன-
 மாயின் அளவத்தை ஆயின் வேறு ஞாததை யின்றியும் இயற்கையானே
 ஞாததைக்கு விடையத்துவமென்னிற் குடமுதலியவற்று ஞாததை-
 யாலென ஞாததை யுண்டாம். ஆயின் அதனானே ஞானம்
 அறியப்படும். பிரமான்யங் சிரசிக்கப்படாது. பிரமாண
 ஞானம் நீங்காத ஞாததை விசேடத்தால் பிரமான்யங்
 சிரசிக்கப்படும். பிரமான்யத்திற்கு ஞானம் சிரசிப்பதானே
 சிரசிக்கப்படுதல் யாண்டையது? ஆயின் பிரமாண ஞானம்
 நீங்காத ஒரு ஞாததை விசேடத்தால் ஞானப் பிராமான்யங்கள்
 கூடவே சிரசிக்கப்படும்.

இங்ஙனமாயின் அப் பிராமான்யத்திலும் இது கூறலாம்,
 அய் பிரமாண ஞானம் நீங்காத ஒரு ஞாததை விசேடத்தால்
 அப் பிராமான்யங்கள் கூடவே கவரப்படுமென்று.

இங்ஙனமாயிரும்

அப்பிராமான்யம் பிறிதானே சிரசிக்கப்படும். ஞானங்
 சிரசித்தலின் வெறென்பதிதன் பொருள் ஞானம் மானதக்
 கூட்சியானே சிரசிக்கப்படும்; பிராமான்யம் அதுமானத்-
 தால். அங்ஙனமன்றே புனன் ஞானத்திற்கும் பின் புனல்
 வேண்டியானது. செலவிரு வகை, பலமுடையதும் பலமில்ல-
 துமென.

அவர்கள் யாது பயனோடு கடைய தது பலமுடைச் செலவு.
 அதனால் ஞானத்திற்கு மெய்மை யுயிர்க்கப் படும்.
 பிரயோகமும்: விவாதத்தாற் றருவப்பட்ட புனஞ்ஞானம்
 பிரமாணம்; பயனுடைச் செலவு தோற்றுவித்தலான்.
 யாது பிரமாண மன்றது பயனுடைச் செலவைத் தோற்று-
 வியாது; எங்ஙனம்! பிரமாணப் போலி. இது
 கேவலவியதிரேசி. இதில் பயனுடைச் செலவைத்
 தோற்றுவிப்பதான புனஞ்ஞானம் யாதது பக்கம் அதனது
 பிராமாண்யஞ் சாத்தியம்; மெய்மையதாமென்று
 பொருள். பிரமாகரணத்துவமன்று: நினைவால்
 வியபிசாரம் (முறை பிறழ்ச்சி) வருதலின். ஏது
 சமர்த்தப் பிரவிருத்தி (முயற்சி) சனகம்-பயனுடைச்
 செலவைத் தோற்றுவித்த லென்று மளவு. இக் கேவல-
 வியதிரேசி யுமானத்தால் அப்பியாசதசையி லுண்டான
 ஞானத்திற்கு பிராமாண்யந் துணிகையில் அது திட்டாந்தமான
 செலவுக்கு முனைநுந் தன்சரதீயத்துவத்தால் (போலி-
 யுத்தரத்தால்) அன்றுவயவியதிரேசி யுமானத்தாற் பரி-
 றறியாத ஞானத்தினது பிராமாண்யம் அயுயிர்க்கப்படும்.
 ஆதலிற் பிறிதானே பிராமாண்யம். ஞானம் சிரசிப்ப-
 தானே, சிரசிக்கப்படுவதன்று. பிரமானங்கள் கூறிலும்.
 பிரமேயங்கள் கூறலும்.

2. பிரமேயம்

ஆன்மா, சரீரம், இந்திரியம், அருத்தம், புத்தி, மனம், பிரவிருத்தி, தோடம், பிரேர்த்தியபாவம், பலம், துக்கம், அபவருக்கம். பிரமேயம் என்பது சூத்திரம்

2.1 ஆன்மா

அவற்றில், ஆன்மத்துவ சாமானியவான் ஆன்மா. அவற்ற் தேகேந்திரியங்களின் வேறையினன்: சரீரங்களோடும் பின்ன-மாயினன்; விபு (வியாபகமுடையது); நித்தியன்; மானதக் காட்சியான்; விபாதத்திற் புத்தியாதி குணலிங்க முடையான்; அங்ஙனமன்றோ, புத்தியாதிகள் குணங்கள்; அனித்தியமாய்க் கொண்டோரிந்திரியத்தாற் சிரசிக்கப்படு-தலால்; ரூபம்போல, குணமும் குணியப் பற்றியதே. அவற்றில், புத்தியாதிகள் பூதங்கட்குக் குணமல்ல; மானதக் காட்சித் தன்மையால். யாவை பூதங்கட்குக் குணங்கள் அவை மனத்தாற் சிரசிக்கப்படா. எங்ஙனம்? உருவாதிகள் காலமனங்களுக்குக் குணங்களல்ல; விசேட குணமாதலின். யாவை திக்காதி குணங்கள், அவை விசேட குணமல்ல; எங்ஙனம்.

சங்கியை முதலிய அவை யெல்லாப் பொருள்கட்கும்
 பொதுக் குணங்கள். புத்தியாதிகள் விசேட குணங்களே;
 குணமாய்ச் கொண்டோரிந்தியத்தாற் கவரப்படுதலின்.
 உருவம்போல. ஆதலின் இவ்வெட்டுத் திரவியங்கள்
 நின்றும் வேறும்பு புத்தியாதிட்குச் சூனி வேண்டத்
 தக்கது. அதுவே யான்மா. பிரயோகமும்:
 புத்தியாதிகள், பிரிதிவி யாதி யஉட திரவியங்களின்
 வேறான திரவியத்தைப் பற்றுவன; பிரிதிவி யாதி
 யஉட திரவியங்க ளைப் பற்றுமவந் குணமாதலின்,

பிரிதிவி யாதி யஉட
 திரவியங்க ளைப் பற்றுமற் குணமன்ற.

இது கேவலவியதிரேசி. அன்றவய
 வியதிரேசியாதம் விளக்குப. எங்ஙனம்? புத்தியாதிகள்
 பிரிதிவி யாதி யஉட திரவியங்களின் வேறான பொரு ளைப்
 பற்றுவன; பிரிதிவி யாதிக ளைப் பற்றுமற் குணமாத-
 லின். யாது எதைப் பற்றுமற் குணம், அது அதின்
 வேறாயதைப் பற்றுவதாம். எங்ஙனம்? பிரிதிவி
 யாதியைப் பற்று ஒலி பிரிதிவியாதிக்கு வேறான வா ளைப்
 பற்றியதென்ற. ஆதலின், இங்ஙனம் பிரிதிவி யாதி
 யஉட திரவியங்களின் வேறையொன்பதாம் பொருளான
 ஆன்மாச் சித்திக்கும்.

அவரும் யாண்டுங் காரியந் தோன்முதலின், விபு பரம மகற்
பரிமாண வா னென்ற பொருள். விபுத்தவத்தால் அவற்கு
நித்திய அபமானம்; வியோமம் போல. சுக முதலிய
வேறுபாட்டா ளுடம்புகடோறும் வேறுபாடுடையான். 1

2.2 சரீரம்

போகநிலம் உடம்பு. இன்ப துன்ப அபவம்
போகம். அது எதனோடு கூடிய ஆன்மாவிற்கு றேன்றும் அது
போகநிலம்; அதுவே சரீரம்.

②

2.3 இந்திரியம்

உடம்போடு சையுத்தமாய ஞானகரணமான அநீந்திரிய
மிந்திரியம்.

1. ஆன்மா அனுகூலித்தியன் அன்று, கடவுளாற் சிருட்டிக்கப்
பட்டதாதலின் விபத்தவமுடையதுமன்று. விபுத்தவம்
நித்தியத்தையனுமிப்பதுங் கூடாது.

"அதீந்திரிய மிந்திரியம்" என்று கூறிற் காலாதியிற்
 மிந்தியத்துவம் வரல் வேண்டும். ஆதலில் "ஞானகரண-
 மான" என்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனமாயிற் பொரு
 ளிந்திரிய சன்னிகர்உட முதலியவற்றிரும், இந்திரியத்துவம்
 வரல் வேண்டும். ஆதலின் "உடம்போடு சையுத்தமாய்"
 என்று கூறப்பட்டது. "உடம்போடு சையுத்தமாய் ஞான
 கரணம்" என்று கூறில் ஆலோசத்திரும் (பார்க்கவு),
 இந்திரியத்துவம் வரல் வேண்டும். ஆதலில் அதீந்திரியம்
 என்று கூறப்பட்டது.

2.3.1 ஆக்சிராணம்(மூக்கு) 2.3.4 துவக்கு(தோல்)
 2.3.2 இரசனம்(நாக்கு) 2.3.5 சுரோத்திரம்
 (காத)

2.3.3 சட்சு (கண்) 2.3.6 மனம்

அவ்விந்திரியங்களும் ஆறு: சிராணம், இரசனம், சட்சு,
 துவக்கு, சுரோத்திரம், மனம் என்பனவே. அவற்றுள்,
 கந்தந் தோஷிதந் சாதன இந்திரியங் சிராணம்;
 மூக்கு துணியிலிருப்பது. அதுவும் பிரிதிவி மயம். கந்த-
 முடைமையிள்; கந்தமுடைமையுங் கந்தந் கவர்வதால்.
 எவ்விந்திரியம், உருவாதி யைந்திரிள் எக்குணத்தைக்
 கவரும், அவ்விந்திரியம் அக்குணத்தோடு கூடியது. எங்ங-
 னம், சட்சு ரூபங் கவர்வது; உருவத்தையுடையது; அது
 போலக் சிராணங் கந்தத்தைக் கவர்வது அதனல்

சந்தத்தையுடையதுமாம். இரசத் தோற்ற சாதன இந்திரியம் இரசனம்; நானுணியிலிருப்பது; அதுவும் அப்புமயம்; ரூபாதி யைந்திற விரதத்துக்கே யபிவியஞ்சகமாதலில்; வாய் நீர் போல. ரூபத் தோற்ற சாதன இந்திரியஞ்சட்சு; கண்மணிவியி விருப்பது; அதுவும் தேயுமயம். ரூபாதி யைந்திற ரூபத்திற்கே யபிவியஞ்சகமாதலில்; விளக்குப்போல. பரிசத்தோற்ற சாதன இந்திரியந் துவக்கு; உடம்பெலாம் வியாபி. அதுவும் வாயுமயம்; ரூபாதி ஐந்திறுட் பரிசத்திற்கே யபிவியஞ்சக மாதலின்; சரீர வியர்வத் தன்மை யபிவியஞ்சகமான விசிறிக் காற்றப்போல. சத்தத்தோற்ற சாதன இந்திரியஞ் சுரோந்திரம். அது செவியோடு கூடிய ஆகாயமே. வேறு பொருளன்று; சத்த குணத்துவத்தால். அதுவுஞ் சத்தந் திரசித்தலின். எவ்விற்திரியம் ரூபாதியைந்திறுள், எக் குணத்தைக் கவர்வது, அது, அக் குணத்தோடு கூடியது. எங்ஙனம்? சட்சு முதலியவைகள், சத்தம் திரசிப்பது சுரோந்திரம் ஆதலின், அது சத்த குணமுடையது. ஆற்றியின் சட்சு முதலிய இந்திரிய முண்மையின் யாது பிரமானம்? கறுதும்; அதுமானம். ரூபாதி ஞானங்கள், கரண சாத்தியங்கள்; திரியையாதலின்; துவித்தற் திரியை போல.

2.4 அருத்தம்

அருத்தங்கள், ஆறு பதார்த்தங்கள்; அவை திரவியம், குணம், கருமம், சாமானியம் (பொதுமை), விசேடம், சமவாய மென்பனவே

பிரமாண முதலியன ஈண்டே யடங்குவனவாயினும் பயன்படல் வசத்தாற் பேதமாகக் கூறப்படும்.

2.4.1 திரவியம்

அவற்றுள் சமவாயி காரணந் திரவியம் அத் திரவியங்களும் பிரிதிவி(நிலம்), அம்பு(நீர்), தேயு (நெருப்பு), வாயு, ஆகாயம், காலம், திக்கு(திசை), ஆன்மா, மனம், ஒன்பதே.

2.4.1.1. பிரிதிவி: -

அவற்றுட் பிரிதிவித்தவ சாமானியமுடையது பிரிதிவி. வன்மை, மென்மை முதலிய அவையவசையோக விசேடத்தோடு கூடியது; திராணம், உடம்பு, மட்பிண்டம், கல், மர முதலிய உருவமுடையது. கந்தம், சூபம், இரதம், பரிசம், சந்திரியை(எண்), பரிமாணம்,

வேறுதல், கூடல், பிரிதல், அன்மை, சேய்மை, குருத்துவம் (திண்மை), திரவத்துவம் (நெகிழ்ச்சி), சம்ஸ்காரமுடையது.

அதுவும் நித்த அனித்த பேதத்தால் இருவகை; பரமானு (முண்ணிய அது) ரூபம் நித்தியம்; காரியரூபம் அனித்தியம். பிரிதிவியியிடுடையரூப ரச கந்த பரிசங்கள் அனித்தியங்கள், யாகத்தாற்றீரூன்றின; பாகந் தேயு சையோ கம் ஆதலிற் பிரிதிவியினது முன்னர் ரூப முதலியன கெடும். மற்றையன பிறக்குமென்பது பாகத்தாற்றேன்றவன.

2.4.1.2. அப்பு:-

அப்புத் தன்மைச் சாமானியமோடு கூடியது அப்பு. இரசன இந்திரியம். ஆறு, கடல், பனி, ஆவி முதலிய உருவமுடையது; கந்தமின்றிச் சிநேதமோடு கூடிய முன் சொன்ன குணமுடையது; நித்த அனித்தமுமாம். நித்தம் பரமானு ரூபம்; அனித்தம் காரியரூபம். நித்தியங்குடைய ரூபாதி, நித்தியங்கள்.

2.4.1.3. தேயு:-

தேயுத்தன்மைச் சாமானியமுடையது தேயு. குாயிறு, பொன், தீ, மின் முதலிய வேறுபாடுடையது.

ரூபம், பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக் த்வம், சையோகம், விபாகம், பரத்துவம் (முன்மை), அபரத்துவம் (பின்மை), திரவத்துவம் சம்ஸ்காரமுடையது. நித்த அனித்தமும் முன்போல. அது உற்பூத ரூப பரிசம், அஹ்ரூப பரிசம்; அஹ்ரூப உற்பூத பரிசம், உற்பூதரூப அஹ்ரூப பரிச மென்ற நால்வகை.

உற்பூதரூப பரிசம் எங்ஙனம்? பிண்டத்தேயுவான தீ முதலியன உற்பூத அபிபூத ரூப பரிசம். அஹ்ரூப ரூபமென்றிற் கட்டபுலப்படாமை வேண்டும்; அஹ்ரூப பரிசமென்றிற் யரிசத்தாற் சிரசிக்கப்படாமை வேண்டும். அபிபவம் வலியதாசிய தன் சாதியான பிரிதிவி சம்பந்தப் பரிசத்தாற் பண்ணப்படுமே. அஹ்ரூப ரூப பரிசத் தேயு எங்ஙனம்? சட் சிந்திரியம், அஹ்ரூப உற்பூத பரிசம் எங்ஙனம்? வென்னீரிற் தேயு. உற்பூத ரூப அஹ்ரூப பரிசம் எங்ஙனம்? விளக்கின் ஒளி மண்டலம்.

2.4.1.4 வாயு :- வாயுத்துவ சம்பந்தமுடையது வாயு துவக்கிந்திரியம், பிராணன், காற்று முதலிய பேதமுடையது; பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக் த்வம் (வேறாதல்), சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம் விரைவுடையது.

அதுவும் பரிசுத்தால் அமேயம். அங்ஙனமன்றோ, வாயு வீசுசையில் வெம்மை தன்மையில்லாத யரிசம் யாதொன்று தோன்றாநின்றது அது குணமாதலிற் குணியை அறமானிக்கும். குணியும் வாயுவே; பரிசின் தோன்றாமையின், பிரிதிவி வாயு வல்லதற்கு வெம்மை தன்மையில்லாத பரிசின்மையின். அதுவும் நித்த அனித்த பேதத்தால் இருவகை, நித்தியம் பரமாணுரூப வாயு; அனித்தியங் காரியரூபவாயு₁.

 பிரிதிவி யாதிய திரவியங்க னுக்கும் நித்தியமென்ற யரமா-
 னுக்களிலே பீடிகையிடும். நமதாசிரியன் மண்ணிற்கு குடம்
 வ னையுஞ் சக்தி குலாலனுக் கின்றே யென்ற நரசிருத்திய
 முறை கண்டு, அம் முறையைச் சர்வ சாமர்த்திய கடவுளிலும்
 ஆவாசித்தார் போலும். கடவுள், சூரியோபாதர்னமாய்ச்
 சிருட்டி செய்ய வல்லவரேயெனின், பரமாணு நித்தியஞ்
 சாதிக்க வேண்டியதில்லை.

உலகின் கண்ணே எப்பொருள்களும் உபகார கருவி-
 களாய் நிகழ்க் காண்டலாற், காரியரூபமாகிய பிரிதிவியாதி-
 யவற்றின் அமைக்கப்பட்ட உபகார கருணத்தின் சத்தி
 காரணரூபமாகிய பரமாணும் பிரிதிவியாதியவற்றின் அமைந்த-
 தென்று கொள்ளவேண்டும்.

தோற்றமும் அழிவும் :-

அவற்றள் காரியமான பிரிதிவி யாதி நான்சிற்கு
முற்பத்தி நாச முறையே கூறும். இரண்டு பரமாணுக்-
களை வினையார் சையோக முண்டாகையிற்ற வியணுகந்
தோன்றம். அதற்குப் பரமாணுக்கள் சமவாயி காரணம்;

ஆதலின் சங்கற்பரூபமாகிய பரமாணு சங்கற்பிக்கும்
ஒரு கருத்தனை உடைத்தாக வேண்டும். அச்சங்கற்ப-
கர்த்தா, சங்கற்ப விடயத்தின் முன் உளாகவேண்டும்.
ஆதலால் பரமாணு அனாதி நித்திய மென்பது யுத்தி
விரோத மென்றறிக.

.. பரமாணுவிடத்துச். சங்கற்பசத்திகள் இல்லை,
சர்வ சாமர்த்திய கர்த்தாவே வருவித்தா ரென்றின்;
பரமாணுவின் இல்லாத சங்கற்ப சத்தியை உபாதானமின்றிச்
சமைத்த சாமர்த்தியம் பரமாணுவையு மெளிதிற
சமைக்குமன்றே, அற்றேற் பரமாணு நித்தியமென்ற வரு-
விப்பதென் என்றயத்துணர்க்.

அவற்றது சையோக மசமவாயி காரணம்; அதிட்டாதி
 நிமித்த காரணம். சுவியணுக்களற விசையாற் சையோக
 முண்டாகையிற் றிரியணு தோன்றும். அதற்குத் சுவி-
 யணு கள் சமவாயிகாரணம்; ஒழிந்தன முன்போல இங்ஙனம்
 திரியணு களாற் சதூரணுகம், சதூரணுகங்களா லபரண லம்,
 அவற்றாற் றாலதரம், றாலதரங்களாற் றாலதமம். இங்ஙன
 முறையாள் மகாப் பிரிதிவி, மகா அப்பு, மகாதேயு,
 மகாவாயு தோன்றும். காரியத்தை யடைந்த ரூபாதிகள்
 தங்கட் திடமான சமவாயி காரணத்தை யடைந்த ரூபாதிகளாற்
 றேன்றும்; காரண குணங்கள் காரிய குணங்க ளைத் தோற்று-
 விக்குமென்ற நியாயத்தால். இங்ஙனந் தோன்றிய ரூப
 முதலியவுடைய காரியத் திரவியமாசிய குட முதலியவற்றிற்
 கவையமான கபால மாலதியிற் றள்ளுதலாலுயிரும், புடைத்த-
 லாலுயிரும் வினை தோன்றும். அதனால் விபாகம். அதனால்
 அவையவியைத் தோற்றுவிப்பதான அசமவாயிகாரணமான
 சையோகத்திற்கு நாசம் பண்ணப்படும். அதனால் காரியத்
 திரவியமான அவையவியான குட முதலியவற்றிற்கு நாசம்.
 இங்ஙன மசமவாயிகாரண நாசத்தாற் திரவியநாசம் எங்ஙனம்?
 முற்கூறிய பிரிதிவியாதிகளுக்குச் சங்காரத்திற் சங்கரிக்க
 வேண்டி மகேசுரூடைய சங்கரித்தல் வேண்டியபால், அணுக்களில்
 வினை, அதனால் வியாயகம், வியாயகத்தாற் சையோக
 நாசம்; சுவியணு கெடுகையில் ஆசிரயக்கேட்டாற்றிரிய-
 ணுகாசி நாசம்; முறையே பிரிதிவியாதி நாசம்.

எங்ஙனம்? ஶூற்கேட்டின் ஆடை கெட்டு அதனை யடைந்த ரூபாதிகளுக்குத் தன தாசிரயக் கேட்டானே கேடு. வேறாயின் ஆசிரயமிருக்கையிலே மாறுபட்ட குண மடைதலாற் கேடு; எங்ஙனம்? பாகத்தாற் குட முதலியன ரூபாதி நாசமென்க.

பரமாணு சற்பாவத்துக்குப்¹ பிரமாணம் யாது? கறதும். சாளர வெயிற் றண்ணதாசிய எல்லா வற்றிற் றண்ணிய தியாதென்று தோன்றும், அது தன்னி றண்ணியதாசிய யரிமாண திரவியத்தாற்றோன்றியது; காரியத் திரவிய மாதலில் குடம்போல. அத் திரவியமுங் காரியமே; பெருந்திரவியத்தைத் தோற்று- விப்பதற்குக் காரியத்துவ நியமத்தால். ஆதலின் இங்ஙனந் துவியணுக மென்றும் வேறு திரவியஞ் சித்தம். அதுவும் தன்னி றண்ணியதாசிய சமவாயிகாரணத்திரவியத்- தாற் றோன்றும்; காரியத் திரவிய மாதலிற்; குடம் போல யாது துவியணுகத்தைத் தோற்றுவிப்பததுவே பரமாணு. அதுவுந் தோற்றுததே. அற்றாயின், காரியத்திரவியத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்குத் காரியத்துவ நியமமாதலின்.

1. சற்பாவம்-உண்மை

அது தோன்றாத தெங்ஙனம்? கூறலும். எண்ணிறந்த காரிய யரம்பரை யனவளதா தோஉடம் வருதலின், இங்ஙனமாயிற், பல திரவியத்தாற் பிறத்தல் விசேடமின்மையின். மேருகூகு-கட்குத் துல்லிய பரிமாணத்தவம் வருதலின், ஆதலிற்றேன்றாததே பரமாணு. துவியணுகம் இரண்டு பரமாணுக்களானே தோன்றும்; ஒன்றற்குத் தோற்றுவியாகமை நியமமாதலின், மூன்று முதலிய கற்ப னையிற் பிரமாணமின்மையின். திரிய-ணுக மூன்று துவியணுக்கங்களானே யிறக்கும்; ஒன்றற்குத் தோற்றுவியாகமை நியமமாதலின் இரண்டாற் றேன்றிக் காரியத்தையடைந்த மகத்வந்தோன்றாமை வரல் வேண்டுகதலின். காரியத்தின் மகத்தவங் காரணத்தின் மகத்தவத்தானாவது காரணப்பன்மையானாவ தன்றோ? அவற்றுள் முதலதின்மையின் ஈற்றது வேண்டத்தக்கது; நான்கு முதலிய கற்ப னையிற் பிர-மாணமின்மையின்; மூன்றுமே மகத்தவந் தோன்றிதல் கூடுதலின்.

2.4.1.5 ஆகாயம்:-

சத்த குணமுடைய தாகாயம். சங்சியை, பரிமாணம், பிரதக்த்வம், சையோகம், வியாபகமுடையது; ஏகம்; விபு; நித்தியம்; சத்தலிங்கமுடையது. அதற்குச் சத்த லிங்க மெங்ஙனம்?

பாரிசேடத்தால்; அங்ஙனமன்றோ, சத்தங் குணம்;
 சாமானியமுகையதாய் நம்மனோர் புறவீந்திரியமொன்றாற்
 சிரசிக்கப்படுதலின்; ரூபாதி போல. குணமும் குணியைப்
 பற்றியதே. அதற்குப் பிரிதிவியாதி நான்கு மாண
 மாவுங் குணியாகத்தகா; சத்தஞ் செவியாற் சிரசிக்கப்
 படுதலின். யாவை; பிரிதிவியாதிஞாங்கள். அவை
 சுரோத்திரேந்திரியத்தாற் சிரசிப்பன அல்ல?
 எங்ஙனம்? ரூபாதிகள் சத்தஞ் சுரோத்திரேந்திரியத்-
 தாற் சிரசிக்கப்படும். திக்கு கணல மனங்களது
 குணமன்ற; விசேட குணமாதலின். ஆதலின் இவ்வெட்டி-
 னின்றும் வேறாகச் சத்தத்திற்குக் குணியாய்க்கப்படும்.
 அதுவே ஆகாயம். அதுவும் ஒன்று: பேதத்திற் பிரமாண
 மின்மையின், ஒருமையாற் கருதலின், ஒருமையாதலின்.
 ஆகாயத்துவ மென்றஞ் சாமானியம் ஆகாயத்திலில் லை;
 சாமானியம் பலவிடத்திருத்தலின். ஆகாயம் விபு-
 பரம மகற் பரிமாண முகையதென்ற பொருள்;
 எல்லாவிடத்துங் சாரியந் தோன்றலின் விபுத்துவத்தா
 னித்தியம்¹

 1. சத்தகுணத்தினற் றூர்க்கீகர் ஆகாயதிரவியஞ் சாதிப்பர்.
 இது மித்தியா ஞானம். பூமியின் எவ்விடத்துஞ் செறிந்திருக்-
 சின்ற வாயுவே சத்தத்தின் உபகார மத்தியதாரி. சத்த
 முற்பத்தியான இடத்தே யதவிடத் தருகமைந்த வாயுவி

2.4.1.6 காலம்:-

காலத் திக்சின் வேறான பரத்துவா பரத்துவத்தால் அமேயம். சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்த்வம், சையோகம், வியாபகமுடையது; நித்தியம்; விபு. அதற்குத் திக்சின் வேறான பரத்துவா பரத்துவத்தால் அமேயத்துவம் எங்ஙனம்? கூறலும். அனியலு யன்மையா லபரத்துவத்திற் சேயலுய்ச் சேய்மையாற் பரத்துவத்திற் கருகலுன இ லேயோன்கண் வேறான அபரத்துவந் தோன்றும். இதிற திக்சின் வேறான யரத்துவமும் அபரத்துவமும் காரிய-மாய்த் திக்சு முதலிய காரண ரூண்டாகாமையிற் காலமே காரணமென் றறமிக்கப்படும். அது ஒன்றியும் நிகழ் விறப்பெதிர்வு வினை யுபாதி வசத்தான் நிகழ்வ முதலிய

 னணுக்க லேசு சலிப்ப, அவை தம்மய லணுக்க லேசு சலிப்ப, இவ்வாறே கேட்பவனது செவித்து லேயுள்ளல் வாயுவின் கூறகள் சலிக்கப்பட அச்சலனமே காரணமாகச் சத்தம் பிறக்கின்றது. இத லே யுய்த்தறியாதார் ஆகாயப்பூ, என்பார் போல, ஆகாயமே சத்தத்தின் உபசார கருவி யென்றார். வாயுகாரி யந்திரத்தின் கண்ணே வாயுவைத் தீ, தீய் போது அங்ஙன் அசைக்கப்படும் மணியினின்று சத்தம் பிறவாமையிதற்குச் சான்றாத லறிக.

வியபதேசத்தை¹ யடையும்; புருட னைப்போல; அவற்குநன்
முதலிய வினையுபாதி வசத்தான் வியவதேச
மடையும். இதற்கு நித்திய விபுத்துவங்கண் முன்போல.

பிரிதிவியப்புக்களும் சிறுபான்மை சத்தவாசினிகளாதவள.
பாரிசேடத்தால் ஆகாயத்திற்குத் திரவியத்துவங்
கூறப் யுகுந்த நம தாசிரியர் தகுந்த ஆராச்சியின்றி
யர்வை பிரிதிவியாதி குணங்கள் அவை சுரோத்திகேந்திரி-
யத்தால் கவர்வ அல்ல என்றும் போலி வாக்கியத்திலே
பீடிகையிட்டனர்.

1. வியபதேசம்-பெயர்.

2.4.1.7 திக்கு:-

திக்கு ஒன்று; நித்தியம்; விபு; சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்த்வம், சையோகம், வியாபகமுடையது. அதுவுந், சிழக்கு முதலிய ஞானங்களால் அமேயம்; அவற்றிற்கு வேறு நிமித்தமின்மையின். சிழக்கிழம் மேற்சிறும் பொருளாண்டேயிருத்தலின், அது ஒன்றுயிரும் தன் றன் ரேச சையோக வுபாதி வசத்தாற் சிழக்கு முதலிய பெயர்களை யடையும்.

2.4.1.8 ஆன்மா:-

ஆன்மத்துவ சாமானிய முடைய தான்மா. சுதுதுக்க வேறுபாட்டாற் பலவே. அதுவுந் கூறிலும். அதற்குக் குணங்கள், சங்கியை முதலிய ஜந்தம் புத்தி முதலிய ஒன்பதும். அதற்கு நித்தியத்துவ விபுத்துவங்கள் முன் போல.

2.4.1.9 மனம்:-

மனத்துவ சாமானிய முடையது மனம். அணுபரிமாண சையோசி. அகவிந்திரியம் மனம்.

இன்ப முதலிய உபலத்திக்குக் (புலப்படுதலிற்குக்) கரணம். சங்கியை முதலிய ஐந்து குணமுடையது. பரத்துவம், அபரத்துவம், வேகமுடையது. இந்த மன சையோகத்தாற் புறவிந்திரியம் புறப்பொருள் சிரசிப்பது. அதனையெல்லா உபலத்திக்குச் சாதனம். அதுவுங் காட்சியன்று; மற்றென்னெனின் அநாமனத்தாற் றேன்றிவது. அங்ஙன மன்றே, இன்ப முதலிய உபலத்திகள் கட்புல முதலிய அல்லாக் கரணத்தாற் சாதிப்பன, கட்புல முதலிய இன்றியுந் தோன்றலின், யாத கரணம் அது மனம்¹ அதுவும் அணு பரிமாணம்.

திரவியங்கள் ஐறிலும்²; குணங்கள் கூறலும்.

1. மனம் திரவியமன்றி, ஆன்மாவே தொழின்முறை நோக்கி மனம் எனப்படும்.

2. காலந் திக் கென்பன திரவியங்களல்ல. உலக மென்றெம்மாற் கொள்ளப்படுவதில், வஸ்து யாதொன்று மில்லதேல், உள்ளது திக்கே. அது பொருள்களிறறைவிடம்.

ஒரு திரவியத்தாற் கனவப்பட்ட இடத்தை யக்கணத்தே யதுவு மங்குளதாக மற்றொரு திரவியங் கதுவவ- தேலாகது. இவ்வேலாகை திரவியலக்கணம். திக்கிடத்- தோ, பிரிதிவி யாதி திரவியங்கள் சிடக்கின்றன.

2.4.2 குணம்

சாமானியமுடையது. சமவாயிகாரணமல்லது. வினையல்லது, குணம். அதுவும் பொருளைப் பற்றியது; ரூபம், ரசம், கந்தம், பரிசம், சந்திரியை, பரிமாணம், பிரதக்த்வம், சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், குருத்துவம், திரவத்துவம், சினேகம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்தம், தரும், அதரும், சம்ஸ்காரம் என்றும் பேதத்தாலிருபத்து நான்கு குணமாம்.

ஆதலால் திக்கு திரவிய மற்றென்று கொள்க.

திரவியத்தின் துண்மை நிகழ்ச்சி நிடி (இடி) லாதிய-வற்றைக் குறித்துக் காலங் கூறப்படு மன்றிக் காலமென் றொரு திரவிய முளதன்றென்க.

காலந் திக்கென்பன பொருள்களின் அவஸ்தைகளைக் குறிக்கும் யெயர்களைக் கொள்க.

2.4.2.1 உருவம் :-

அவற்றைக் கட்புல மாத்திரையாற் சிரசிப்பது ரூபம்; சாதியுடையது; விசேடஞ்சும்; பிரிதிவி முதலிய மூன்றன்க னிருப்பது. அதுவும் வெண்மை முதலிய பல பிரகாரம்; பிரிதிவியிற் பாகசரூபம்; தேயுவில் அபாசக வெண்மையொளி; அப்புவி லொளியில்லாத அபாசக வெண்மை.

2.4.2.2 இரசம் :-

இரசம் இரசநேந்திரியத்தாற் சிரசிக்கப்படுவது; விசேடஞ்சும்; பிரிதிவி புனல் களி லிருப்பது. அவற்றுட் பிரிதிவியின் மதூர முதலிய அறவகை பாகசமும்; அப்புவிள் மதூரமெபாகசமும் - நித்தியாநித்தியமாம்; நித்தியம், பரமாணுவான அப்புவி லநித்தியங் காரியமான அப்புவிலென்க.

2.4.2.3 கந்தம் :-

கந்தங் சிரானத்தாற் கவரும் ஞ்சும் பிரிதிவி மாத்திரையி னிருப்பது. அது நறநாற்றந் தீநாற்ற மென இருவகை.

புனன் முதலியவற்றிற் கந்தந் தோன்றல் சையுத்த சமவாயத்தா லென்றறியத் தக்கது.

2.4.2.4 பரிசம் :-

பரிசந், சுவக்சிந்திரியத்தான் மாத்திரங் சிரசிக்ப் ஊடுவது. பிரிதிவியாதி, தன்மை வெம்மை யில்ல (தன்மையுமல்ல, வெம்மையுமல்ல) தென்றும் பேதத்தான் மூவகை; தன்மை நீரில்; வெம்மை யில்லது பிருதிவி வாயுக்களில்; இவ்வுருவாதி நான்கும் மகத்சுவத்தோ டொரு பொருளிற் சமவேதித்துக் கொண்டுற்பூதங்களாயே காட்சிகள்.

2.4.2.5 சங்கியை (எண்) :-

சங்கியை, ஒருமை முதலிய வியவகாரத்தின் காரணம் -சாமானிய குணம்- ஒன்றி.முதற் பரார்த்தமளவும். அவற்றுள் ஒருமை இருவகை; நித்த அனித்த பேதத்தான். நித்தியத்தை யடைந்தது நித்தியம். காரியத்தை யடைந்த நித்தியம். தன தாசிரைய சமவாயி காரணத்தை யடைந்த வொருமையாற் றேண்டுவது. இருமை யனித்தியமே. அதுவும்; இரண்டு பிண்டங்களில் இ.தொன் றி.தொன்றென்று மவாவுதற் கருத்தாற் றேன்வம்.

அவற்றுட், பிண்டங்கள் சமவாயி காரணம்-பிண்டங்கள்
 லொருமைக ளசமவாயி காரணம்- அவாவுதற் கருத்து
 நிமித்தகாரணம். அவாவுதற் கருத்து நாசத்தானே யிருமை
 நாசம். இங்ஙன மும்மை முதலிய தோற்றம்.

2.4.2.6 பரிமாணம்:-

யரிமாணம், அளவுவியவகாரத்தின் காரணம்.
 அது அணு. மகத்து, நெடி, குறில் என நான்கு
 வகை. இன்றும் அது நித்த அனித்த பேதத்தா லிருவகை.
 நித்தியத்தை அடைந்தது நித்தியம். காரியத்தை
 யடைந்த தனித்தியம்; காரியத்தை யடைந்த பரிமாணங்
 காரணத்தையடைந்த சங்கியாயோனி, பரிமாணயோனி,
 பிரசயயோனி; அவை யெங்ஙனம்? சுவியணுக பரிமாண
 மீள்வர னபேட்சா புத்தியரற் றேன்றிய பரமானு
 இருமையாற் சனிக்கையாற் சங்கியாயோனி-சங்கியகாரண-
 மென்று பொருள். திரியணுக பரிமாணமுந், தன தாசிரய
 சமவாயிகாரணத்தை யடைந்த பன்மைச் சங்கியாயோனி.
 சதுரணுகாதி பரிமாணந்தன தாசிரய சமவாயிகாரண
 பரிமாணத்தாற் றேன்றியது. பஞ்சித் திரட்சி யரிமாணந்
 தனதாசிரய சமவாயிகாரண அவையவங்களு பிரசிதில்

சையோகத்தாற் றேன்றியது. யரமானு பரிமாணு மாகா-
யாதியை யடைந்த பாரி மாண்டல்யமென்ஊக் பரமமகற்
பரிமாணு நித்தியமே.

2.4.2.7 பிரதக்த்வம் (வேறுதல்) :-

பிரதக்த்வம் வேறென்றும் வியவகாரத்தின் காரணம்.

2.4.2.8 சையோகம் :-

சையோகஞ் சையுத்த வியவகாரத்தி னேது-இரண்டன்
கண்ணது. அவ் வியாப்பிய விருத்தியது. அது வேறு வினை-
யாற் றேன்றியது. இரண்டன் வினையாற் றேன்றியது,
சையோ கத்தாற் றேன்றியதென மூவகை. அவற்றள்
வேறுவினையாற் றேன்றவ தெங்ஙனம்? வினையுடைய
யருந்தோடு வினையில் றுற்றிக்ஞ்சு சையோகம். அதற்குப்
யருந்தின் வினை யசமவாயி காரணம். இரண்டன் வினையாற்
றேன்றவ தெங்ஙனம்? வினையுடைய மல்லரது சையோ கம்.

சையோகத்தாற் றேன்றவ தெங்ஙனம்? காரண அகாரண
 சையோகத்தாற் காரிய அகாரிய சையோகம்,
 எங்ஙனம்- கைத் தரு சையோகத்தான் மெய்த் தரு
 சையோகம்.

2.4.2.9 விபாகம்:-

விபாகம் பிரிவின் வியவகார ஏது. சையோக
 முதற்று யிரண்டன் கண்ணிருப்பது. அது வேறு வினையாற்
 றேன்றியது. இரண்டன் வினையாற் றேன்றியது.
 விபாகத்தாற் றேன்றியதென மூவகை. அவற்றன்
 முதல தெங்ஙன்? மலையினின்ற மெழும் பருந்தின்
 வினையாற் பருந்தொடு மலைக்கு விபாகம் (பிரிவு).
 இரண்டாவதெங்ஙன்? தகர்களது விபாகம்.
 மூன்றாவதெங்ஙன்? கைத் தரு விபாகத்தான் மெய்த்
 தரு விபாகம்.

2.4.2.10 பரத்துவம் (முன்மை):-

2.4.2.11 அபரத்துவம் (பின்மை):-

பரத்துவா அபரத்துவங்கள், பர, அபர வியவ-
 காரத்தின் காரணங்கள்.

அவை திக்கைல் வந்தனவும், காலத்தால் வந்தனவு மென இருவகைப்படும். அவற்றட் திக்காள் வந்தவற்றது தோற்றங் கூறலும்.

ஒரு திசையி லிருக்கும் பிண்டங்களில், இஃததனி னனித் தென்றும் புத்தியால் அரக்கிரசிக்கப் பட்ட திக்குப் பிண்ட சையோகத்தால், அபரத்துவம் அனியதன் கட்டோன்றும்; சேய்மைப் புத்தியாற் பரத்துவஞ் சேயதன் கட்டோன்றும். பிண்டத்திரடைய அண்மை காண்பன னதுடம் பபேட்சையினுற் சையுத்த சையோக அற்பீயத்துவம்; அவற்றின் பூயத்துவஞ்¹ சேய்மை.

காலத்தான் வந்த பரத்துவா அபரத்துவங்களது தோற்றங் கூறலும்.

நியமமல்லாத திக்கி லிருக்கின்ற இ ளையோள் மூத்தோ டைய பிண்டங்களில் இவ னவனின்றுபகால சம்பந்த னென்ற மில்வகை யவாவுதற் புத்தியால் அரக்

1. பூயத்துவம் - அதிகம்.

திரசிக் கப்பயட்ட கால பிண்டங்களிடுடைய
 சையோகத்தார் வினையோன் கணபரத்தவந் தோன்றும்.
 இவன் அவனின் திருந்த கால சம்பந்த முடையானென்-
 றும் புத்தியான், மூத்தோன் கட்டயரத்தவந் தோன்றும்.

2.4.2.12 குருத்தவம் (திண்மை) :-

குருத்தவம். முதல் வீழ்தலி னசமவாயி
 காரணம். பிரிதிவி புனல்களினிருப்பது. சையோகம்
 வேக முயற்சி யின்றிக் குருத்தவத்தால் வீழ்த லுள்-
 தென்று கூறப்படும்.

2.4.2.13 திரவத்தவம் :- (நெசிழ்ச்சி)

திரவத்-

தவம் முதலொழுதுதலி னசமவாயி காரணம்;
 நிலந் தேயு நீரினிருப்பது. திரவத்தவம், நிலந்
 தீயான நெய் பொன்களுக்குத் தீ சையோகத்தார்
 திரவத்தவமாதலின், நெயித்திகத் திரவத்தவம்;
 நீரின் இயற்கைத் திரவத்தவம்.

2.4.2.14 சினைகம்:-

சிநேகந் திரட்டுதலினேது; நீரின் மாத்திர மிருப்பது; காரண ணு முதற்ற; குருத்தவ முதலிய போலப் பொருணிற்குந் து உ நிற்பது.

2.4.2.15 சத்தம் (ஔச):-

சத்தஞ் செவிப்புலனற் கவர்வது; ஆகாய விசேட ணும்.

அற்றுயின், அதற்குச் செவிப்புலனற் சிரசிக்கப் படுத லெங்ஙனம்? யாண்டாயின முரசு முதலிய இடத்திற் சத்தந் தோன்றும் செவிப்புலன் புருடனிடத்தே இருக்கும்.

அஃதொக்கும்; ஸ்ரகூடத்தே தோன்றிய சத்தம் வீசிதரங்க நியாயத்தாற்றான் கதம்பமுளு நியாயத்தாற்றன்றனக் கனித்தான சத்தந் தோற்றவிக்கும், சத்தமுஞ் சத்தாந்தரந் தோற்றவிக்கு மென்ப முறைமையாற் செவிப் புலனிடத்தே யிறதிச் சத்தந் தோன்றும். அவ்விறதிச் சத்தஞ் செவிப்புலனற் சிரசிக்கப்படும்.

இங்ஙனம் வேய் பிளக்குங் காலிரு பிளவினீக்கத்-
 திற் றோன்றிய சத்தஞ் சத்தாந்தரந் தோற்றவிக்கு
 முறையானே செவிப்புல விருதிச் சத்தந் தோள்பும்.
 அவ் வீற்றிற் சத்தஞ் செவிப் புலமற் கவரப்படும்.
 (முரசொலியினால் தோற்றவிக்கப்பட்ட ஓசை அல்லது
 அதிர்வு பிணிதொரு ஓசையை அல்லது அதிர்வை ஏற்-
 படுத்தும். இவ்வாறு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஏற்படும்
 ஓசை அல்லது அதிர்வு செவிப்புலத்திற்கு வந்து சேரும்.
 குவாங்கும் எந்திரவியலில் சத்திச் சொட்டுக்கள் ஒன்-
 றைத் தொடர்ந்து மற்றைய செல்வது போல ஓசை
 ஒலிக்கப் படுமிடத்திலிருந்து கேட்போனை
 வந்தடைகிறது.)

முரசோலி யென்றோ கேட்கப்பட்டதென்றும்
 புத்தி யிங்குப் பிராந்தியே. முரசொலி தோள்-
 கையின் முரசாகாய சையோக அசமவாயி காரணம்.
 முரசு குணற் சையோக நிமித்த காரணம். வேய்
 பிளத்தலாற்றோன்றிய சடசட வொலித் தோற்றத்தின்,
 வேய் பிளவாகாய சையோக மசமவாயிகாரணம்,
 இருபிளவினீக்க நிமித்தகாரணம்.

இங்ஙன முதலொலி சையோகத்தாற் றேன்றியதும் விபாகத்தாற் றேன்றியதும். முதல் தொலிநீரு மொலிகள் சத்தத்தை யசமவாயி காரணமாக வுடையன. அகலவாயு நிமித்த காரணம். சையோகத்தால், விபாகத்தாற், சத்தத்தாற் சத்தந் தோன்றமென்ப பிறருங் கூறினர். முதலது முதலான எல்லாச் சத்தங்களுக்கும் ஆகாயமே சமவாயிகாரணம். வினை புத்திபோல முக்ஷண மாதீர அவத்தையது. அவற்றன் முதனடுவொலிகள் காரிய சத்தத்தாற் கெடும். ஈற்ற னீற்றயலா லீற்றய லீற்றுற் சுந்தோபசுந்த நியாயத்தாற் கெடுமென்பது பொருந்தாது; முக்ஷணவத்தையான வீற்றதுடைய இரண்டாங்கணத்திலிருப்பதான முன்ருங்கணத் தில் லையான ஈற்றயலாலீற்றுக்கேடு தோன்றல் பொருந்தாமையின். அதலி னீற்றயற் கேட்டானே யீற்றுக்கேடு. சத்தத்தின் கேட்டுமானத்தால். அங்ஙனமன்றோ? சத்த மனித்தியம்; சாமானியமுடையதாய் நம்மனோர் புறவிந்திரியத்தாற் கவரப் படுதலின்; குடம்போல. இதில் சத்தத்திடுடைய அனித்தியத்- துவஞ் சாத்தியம்; அனித்தியத்துவமும் விநாசத்தோடு கூடிய சொருபத்துவம். விநாசத்தோடு கூடிய சத்தை பொருந்தாத; சத்தையில்லாத பிராகுபவத்தில் அனித்தியத்துவமின்மை வரல்வேண்டுதலின். சாமானிய முடையதாய் நம்மனோர் புறவிந்திரியத்தாற் சிரசிக்கப்படுத லேது.

இந்திரியத்தாற் சிரசிக்கப்படுதலென்ற கூறி லாள்மாவின் வியபிசாரம் வருதலின் புறவிந்திரியமென்ற கூறப்பட்டது.

புறவிந்திரியத்தாற் கவர்வதான அதனோடு வியபிசாரம் வருதலின் அதை விலக்கும் பொருட்டு நம்மனோரென்ற கூறப்பட்டது. யோசி யுண்மையிற் பிரமாணம் யாது? கூறும்; பரமானுக்க ளொருவர்க்குக் காட்சி; பிரமேயமாதலின். குடம் போல யாவன் பரமானுவைக் கான்பா எனே யோசி. அங்ஙனமாயிட்டுச் சாமாநியாதிகளோடு வியபி- சாரம் வருதலின். சாமாநியமுடையதாய் என்று கூறப்பட்டது.

2.4.2.16. புத்தி:-

பொருள் விளக்கம் புத்தி.

2.4.2.17 சுகம் (இன்பம்):-

பீரிதி சுகம்; அது, எல்லாரார் மருகலமாக அறியத்தக்கது.

2.4.2.18. சூக்கம் (சுன்பம்) :-

பீடை சூக்கம். அது எல்லாராரும் பிரதிகூலமாக அறியத்தக்கது.

2.4.2.19. இராகம் :- இராகம் இச்சை

2.4.2.20. சுவேதம் (வெகுளி) :- குரோதந்துவேதம்

2.4.2.21. பிரயத்தனம் (முயற்சி) :- ஊக்கம் பிரயத்தனம்

புத்தியாதி யாரும் மானதக் காட்சி. (புத்தி, சுகம், சூக்கம், இராகம், சுவேதம், பிரயத்தனம் என்ற ஆறும் மானதக் காட்சியால் அறியப்படுவது).

2.4.2.22. தருமம் (புன்மியம்), 2.4.2.23. அதருமம்

தருமாதருமங்கள். சுக சூக்கங்களுக்கு காரணங்கள். அவை காட்சியல்ல; அறமிக்கப்படும். தேவதத்தாடம்பு முதலிய தேவதத்தன் விசேட ஓனத்தாற் றேன்றின; காதிய -மாய்த் தேவதத்தர்க்குப் போகவேசுவாதலிள்.

அது தேவதத்தன் முயற்சியாற் பிறந்த பொருட் போலும். யாதும்பு முதலியவற்றைத் தோற்விப்பதான ஆன்ம விசேட னும். அதுவே தருமமும் அதருமமும்; முயற்சி முதலியன உடம்பு முதலியவற்றைத் தோற்வியாகமயின்.

2.4.2.25. சம்ஸ்காரம் (வாசனை) :-

சம்ஸ்காரம், வேகம்; பாவனை; நினைத்தாபகமென மூலகை.

2.4.2.24.1 வேகம் :-

அவற்றள், வேகம் பிரிதிவி முத ன்சிற(ம்), மனத்திரமிருப்பது; வினைக்கேது.

2.4.2.24.2 பாவனை :-

பாவனை யென்றது சம்ஸ்காரம். ஆன்மாவின் மாத்திரையா யிருப்பது. அபவத்தாற் றேன்றியது. நினைவிற் கேது. அதுவு மெழுந்தே நினைவைத் தோற்றவிக்கும்.

எழுதல் துணையுண்டாதல்; சமஸ்காரிக்குத் துணைகள் ஒப்புமை காண்டன் முதலியன.

ஒப்புத்திர்உட்கு, சிந்தை முதலியன உள்ளதல் வித்தையுணர்ந்து வனவா மென்று பிற்றும் கூறினர்.

2.4.2.24.3 திதித்தாபகம் (நிலைபெறுதல்):-

திதித்தாபகம் பரிசம் போல விசேடித்திருப்பது. தனக்கிடமாய் வேறொரு வடிவான து முதலியவற்றிற் கந்திலைமையை மீட்டு ம(அ)டைவிப்பது. இய் புத்தி முதற் தருமாதருமமீறா-வையும் பாவனையும் ஆன்ம விசேட னும். னுணங்கள் கூறினும். கருமம் கூறும்.

2.4.3 கருமம்

புடை பெயர்ச்சி கருமம்; னுணங்கள் போலத் திரவிய மாத்திரத் திருப்பது; ழுர்த்தத்துவ பரியாய நாமமுடைய விபுவல்லாத பொருளின் பரிமாணத்தோடு கூட ஒரு பொருளிற் சமவேதித் திருப்பது; வியாபக வழியான், முதலிடத்திற் சையோக நாசத்திற்; பின்னிடத்தின் சையோகவேது;

எழுதல், விழுதல், முடக்கல், நீட்டல், நடத்தலென்-
 றும் (2.4.3.1/ 2.4.3.2/2.4.3.3/
 2.4.3.4/2.4.3.5) கூறப்பட்டால் ஐவகை.
 சுழறன்¹ முதலியன நடத்தலுள் அடங்கும்.

2.4.4 சாமானியம் :-

அ அவிருத்தி ஞானவேத சாமானியம்;
 திரவிய முதன் மூன்றினிருப்பது. சாமானியம்,
 நித்தியம், ஏகம், அனேகாயுகநம்.
 அதுவும் கரமெனவும், அபரமெனவும் இருவகை.

2.4.4.1 பரம் (உன்மைத்தன்மை) :-

2.4.4.2 அபரம் -----

அவற்றிட் பரஞ் சத்தை; பல
 விடையமாதலின்.

 1. உட்சேபனும், அவட்சேபனும், ஆகஞ்சநம், பிரக-
 ரணம், கமநமென வடநூலிற் காட்டின. இங்ஙன முறையே
 எழுதல், விழுதல், முடக்கல், நீட்டல், நடத்தலென
 மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

அறிவிருத்தி ஞான மாத்திர மேலவாதலிற் சாமானிய மாத்திரம். அபரந் திரவியத்தலவ முதலிய; அற்ப விடையமாதலின். அதுவும் வியாவிருத்திக்கும் 2 ஏதுவாதலிற், சாமானிய விசேடம். இதில் வியாத்தியின் வேறான சாமானிய மில்லென் ஞெருவன் கூறிஞன்; இதிற் கூறும்: ஆயிற் பின்னமாய் வேறப்பட்ட இலக்கணமுடைய பிண்டங்களி னேகாகார பத்தி யெல்லாவற்றிற் மடைந்த வொன்ற னையே யல்லாமல் யாதைம் பற்றி நிற்கும்? அதுவே சாமானியமென்கும். அற்யியின் தானதல்லதி னீக்கத்தாற் பன்னப்பட்டதே அவற்றிள் ஏகாகார புத்தியாக. அங்ஙனமன்றோ எல்லா ஆ வடிவியம் ஆ வல்லாத புரவி முதலியவற்றி னீக்க முண்டு; பல ஆ வடிவளி இவ்வேகாகார ஞானம் ஆ வல்லதி னீக்க விடைய முடையதே விதி சூயமான ஆத்தன்மை யோசியான சாமானிய விடையமன்றேயெனின்; இங்ஙனமன்று; விதிமுகத் தானே யேகாகாரங் கவர்தலின்.

2.4.5 விசேடம்

விசேடம் , நித்திய திரவியத் திருப்பது;

2. வியாவிருத்தி - நீக்கம்.

வியாவிருத்தி புத்தி மாத்திரத்திற் கேட்க. நித்தி-
யத் திரவியங்கள் ஆகாய முதலிய வைந்து;
பரமானு சூபமான பிரிதிவியாதி நான்கு.

2.4.6 சமவாயம்

நீக்க மின் றிருப்பவற்றின் சம்பந்தஞ்
சமவாயம். அது கூறப்பட்டதே. அற்றயின்;
அவயவ அவயவிகள், நீக்க மின்றிருப்பன, ஆதலின-
வற்றது சம்பந்தஞ் சமவாயமென்பது பொருந்தாது;
அவையவத்தின் வேறு யவையவியின்மையின். பரமானு-
க்களன்றே அங்ஙனம் பல கூடி யிது குடமென்று கவ-
ரப்படும். இதிற் கூறும். குடம் பரியதென்றும்
காட்சியுண்டு. அது பலவாய்ப் பரியதல்லாதாய்ப்
புலப்படாததாயிய பரமானுக்களிலே யுண்டாத
றகாது. இப் புத்தி மயக்க மென்னில், அன்பு;
பாதகமின்மையின்.

ஆதலினிங்ஙனத் திரவியாதி யறு பொருளுங்
கூறப்பட்டன. அவை விதிமுக ஞானத்தால் அறியப்
படுதலிற் பாவரூபங்களே.

2.4.7 அபாவம்

இப்பொழுது நிதேதமுகப் பிரமாணத்தால் அறிவதாகிய அபாவமான ஏறாம் பதார்த்தங் கூறும்.

அவ்வபாவம் சமுசர்க்கா பாவமெனவும், அன்யோந்யா-பாவமெனவும் வகையா னிரண்டு.

சமுசர்க்காபாவம் பிராகபாவமும் பிரத்தவம்சா பாவமும், அத்தியந்தா பாவமுமென மூவகை.

உட்பத்திக்கு முன் காரணங்களிற் காரியமின்மை பிராக பாவம்? எங்ஙனம், நூல்களில் ஆடையில் லை; அஃதனாதி; தோற்றமின்மையின். கெடுவதுங் காரியமே; அதன் கோடாலின்.

தோன்றிய காரியத்திற் காரணங்க ளின்மை பிரத்தவம்-சாபாவம்- கெடுதலென் ற மளவு. எங்ஙனம் குடமுடைகையி லோட்டில் குடமில் லை; கோலா னடித்தன் முதலியவற் றிற் பிறப்பது.

அது தோன்றவ தாயிங் கேட்கல்லது; கெட்டது
மீண்டுந் தோன்றாமையின்.

முக்காலத்திங் மின்மை யத்தியந்தா பாவம்.
எங்ஙனம்? வாயுவி ளருவமில் லை.

அன்யோன்யா பாவந் தாதான்மியத்தைப்
பிரதியோசியாகவுடைய அபாவம். எங்ஙனம்?
குடமாதையன்ற. இங்ஙனம் அருத்தங்கள் கூறப்
பட்டன.

அறியின் ஞானத்திங் பிரமத்திங் வேறான
பொருளில் லையெனின். அங்ஙனமன்ற; அருத்தங்கள்
காட்சியான் மறைக்கப்படாமையின்.

2.5 புத்தி

புத்தி, ஞானம், உபலத்தி, பிரத்தியயமென்பன
முதலிய பாரியாயச் சொற்களால் யாது கூறப்படும்.
அது புத்தி. புத்தி பொருள் விளக்கும்.
அது அபாவமும், ஸ்மரணமுமென (நினைவு) வகையான்
இரண்டு.

2.5.1 அடியவம் :-

அபவம் யதார்த்தம், அயதார்த்தமுமென இருவகை.

அவற்றள், யதார்த்தமாவது அவிசம்வாதமாய்க்
காட்சி முதலிய பிரமானங்களாற் றேற்றவது. எங்ஙனம்?
குற்றயில்லாத கட்புலமுதலியவற்றாற் றுட முதலிய ஞானம்;
புகையை இலிங்கமாகவுடைய தீ ஞானம்; ஆ வொப்புகை
காண்டலா லாமா வென்று சத்த வாச்சிய ஞானம்.
"சோதிட்டோமத்தாற் றறக்கம் வேண்டியான் வெட்க"
வென்பது முதலிய வாக்கியத்தாற் றசோதிட்டோமத்திற்குத்
தறக்க சாதனத்துவ ஞானம்.

அயதார்த்த மருத்தத்தை நீங்கினது - இப்பிரமானத்தாற்
றேற்றவது. அது சமுசயம், தருக்கம், விபரியமெ ழுவகை.
சமுசய தருக்கங் கண் மேற் கூறும். விபரித மஃதல்லதின்
கண் கவர்ச்சி-பிரமமென்றுமளவு. எங்ஙனம்? முன்னர்த்
தோன்பும் வெள்ளியல்லாத இப்பியின இது வெள்ளியென்று
வெள்ளி வருவித்தல். , . .

2.5.2 ஸ்மரணம் (நினைவு) :-

ஸ்மரணமும் யதார்த்தமும், அயதார்த்தமு-
மென இருவகை. யதார்த்தம் நளவில், கனவிலெல்லா
ானமும் அயதார்த்த ஸ்மரணம்; குற்ற வசத்தால்
அவ்வென்புழி யிவ்வென்பது தோன்றலின் எல்லா
ானமும் நிராகாரமே. அருத்தத்தாற் றனநாகாரந்
தோன்று மென்யதன்று சாகார ான வாத நிராகரி-
த்தலின். ஆதலினுளே ானாகாரத்தால் அருத்தா-
மானமும் தள்ளப்பட்டது; ாட முதலியன காட்சியாத-
லின், எல்லா ானமும் அருத்தத்தாற் கூறப்படுவன.
அது பொருளோடு கூடிய மனத்தால் அறியப்படுதலின்
நான் ாட ானவானென்றில்வளவுற் தோன்றும்.
ான மாத்திரவான் நானென்று தோன்றாது.

2.6 மனம்

அகவிந்திரியம் மனம். அதுவும் கூறிலும்.

2.7 பிரவிருத்தி (செயல்)

பிரவிருத்தி தருமாதருமங்கள்; பிரவிருத்தி சகவியவ-
காரத்தின் காரணமாதலின்.

2.8 தோடம் (தோடம்)

தோடம் இராசதத் ஒவேடக மோகங்கள், இராகம்,
இச்சை, ஒவேடகம், ஞரோதம், மோகம், யொய்யமையறிவு
வியாய்மென்மளவு.

2.9 பிரேத்தியபாவம்

பிரேத்தியபாவம், மீண்டும் பிறத்தல், அது ஆன்மா
புதிய உடம்போடு கூடுதல்.

2.10 பலம் (பலாபலன்)

பலம் போகம்; சுக சூக்க அபவம்

2.11. சூக்கம்

சூக்கம் பீடை; அசுவந் கறினம்

2.12 அபவர்க்கம் (வீடுபேறு)

அபவர்க்கம் மோட்சம். அசுவந் இருபத்-
தொரு வகைச்சூக்கம் முழுவதும் கெடுதல்.
இருபத்தொருவகை: உடம்பு, ஆறிந்திரியங்கள்,
ஆல விடையம், ஆப ஞானம், சுகசூக்க மென்பனவே.
இங்ஙனங் கெண முக்கிய பேதாத்தாற் சுகசூக்க-
த்தோடு கூடலிற் சூக்கமென்ற பசுரிக்கப்படும்.
கூட்டம், நீங்காதிருத்தல். இவ்வுபசாரம், தேன்
விடத்தோடு கூடிற் றேறும் விடக் கூற்றில் வைத்தல்
போல. அவ்வபவர்க்க மெங்ஙன முண்டாமென்றிற்
கூறும். சூலா லறியப்பட்ட யதார்த்த
சொருப முடையனும் விடையக் குற்றங் காண்டலால்
விருத்தியாய் வீ டின்ப வேட்கையுடையனாய்த் தியான
பரிபாக வசத்தாற் றேன்றின வா(ஆ)ம்மாவுடைய-
னாய்க் சிலேச நீங்கினவனாய் நித்காம கருமாட்டா-
னத்தால் வருவதான தருமா தருமீட்டாதவனாய்

முன்னடைந்த தருமாதருமக் கூட்டத்தை யோ கப் யெருமையா
 லறிந்தொருங்கு துகர்வார்க்கு முன்னர்க் கரும நிவிர்த்தியி
 னிகழ்சின்ற உடம்பு நீக்கத்தில், வரு முடம்பின்மையின், இருபத்-
 தொரு சூக்கக் சம்பந்தமுண்டாகா; காரண மின்மையின்.
 இருபத்தொரு சூக்கக் கேடு மோட்சம் அது, அபவர்க்கம்.
 இனிச் சம்சயங் கூறும்.

3. சம்சயம்

ஒரு தருமியின் மாறப்பட்ட பலபொருள் குணம்
 சம்சயம். அது மூலகை.

ஒன்று விசேடங் காணுதிருக்கையிற் சமான தரும
 தரிசனத்தாற் றேன்றியது. எங்ஙனம்? குற்றியோ மகனோ-
 வென்று முன்னிற்கு மொரு யொருளின் கண்ணே குற்றிமை
 துரிவிக்கும். வளைவு யொந்நு முதலியன-மகன்மை துரிவிக்குந்
 தலை கை முதலியனவென்று விசேடங் காணாம்க் குற்றி மகற்
 கொத்த வுயர்ச்சி வடிவு காண்யானு மகற்கு, இவ்வுருக்
 குற்றியோ மகனோவென்று சம்சய முண்டாம்.

இரண்டாடு சம்சயம் விசேடங் காதுதிருக்கை-
யில் விபாதத்தாற் றேன்ருவது. இச் சொல்
நித்தியமோ அனித்தியமொவென, ஒருவன் சொல்
நித்தமென, மற்றொருவன், அனித்தமென்னில்; அவரது
விவாதத்தால், விசேடங் காதுத நடுவிருந்த மகற்கு.
இச் சொல் நித்தியமோ அல்ல தனித்தியமொவென்று,
சம்சயமுண்டாம்.

அசாதாரண தருமத்தாற் றேன்றிய சம்சய
மெங்ஙனம்! நித்திய அனித்தியத்தி நீங்கின
நிலமாத்திரத் திருப்பதன் அசாதாரண தருமமான
மனமுடைமையால் விசேடங் காதுக்கு நிலத்தி
னித்தியாநித்தியத்தவ சம்சயமுண்டாம் அங்ஙனமன்றோ,
எல்லா நித்தியத்தவ நீங்கின மனமுடைமையோடு
கூடுதலின் நிலம் அனித்தியமோ அல்லது எல்லா
அனித்தியத்தவ நீங்கின வதனோடு கூடுதலின்
நித்தியமோ வென்று சம்சயம்.

4. பிரயோசனம்

எதனா னேவப்பட்டு மகன் முயலாநின்றான்,
அது பிரயோசனம். அது சுகமடைதல் -

குக்கக்கேடு. வாளாவிருப்பதற்கு அதின் பொருட்டன்றோ முயற்சியும்.

5. திட்டாந்தம்

வாதிபிரதிவாதிகட்கு குடும்பாடு விடையமான அருத்தந் திட்டாந்தம். அது இருவகை. ஒன்று சாதருமி திட்டாந்தம். எங்ஙனம்? புகையுடைமை யேசுவின்சு னட்டில். இரண்டாவது வைதருமி திட்டாந்தம். எங்ஙனம்? அவ்வேறுவிற்கே மடு.

6. சித்தாந்தம்

பிராமாணிசத்வத் தன்மையா வடம்படு மருத்தஞ் சித்தாந்தம். அது சர்வ தந்திரம். பிரதிதந்திரம், அதிகர்ணம், அபியுபகமமென நால்வகை.

அவற்றுட் சர்வதந்திர சித்தாந்த மெங்ஙனம்? தருமி மாத்திர வன்மை.

இரண்டாவ தெங்ஙனம்? நையாயிகர்க்கு மன மிந்திரியம். அதுவுஞ் சமான தந்திரமான வைசேடியத்திற் சித்தம்.

மூன்றாவ தெங்ஙனம்? நில முதலானவற்றின் கருத்தாச் சித்திகையி லவர்க்குச் சர்வஞ்ஞவம்.

நான்காவதெங்ஙனம்? சைமினியிடைய நித்தியாநித்திய விசாரமெப்படியாயிற் று மாகச் சத்தங் ளுமென்பது.

7. அவயவம்

அஃமான வாக்கியத்திடுடைய ஏகதேசங்க ளவயவங்கள். அவை பிரதிஞ்ஞரு முதலாயினவை. அங்ஙன நியாய சூத்திரமும்; பிரதிஞ்ஞரு யேசு வுதாரண உபநய நிகமனங்க ளவயவங்கள்.

அவற்றைச் சாத்திய தரும விசிட்ட தருமிப் பிரதிபாதக வசனம், பிரதிஞ்ஞரு. எங்ஙனம்? இம் மலை தீயுடைத்தென்பது.

பஞ்சமி யந்தமான விங்கப் பிரதிபாதக வசனமேது? எங்ஙனம்? புகையுண்மையி னென்பது.

வியாத்தியோடு கூடின திட்டாந்த வசன முடா-
 கரணம். எங்ஙனம்? யாது புகையுடைத்த அது நீயுடைத்த.
 எங்ஙனம்? அட்டில் என்பது பக்கத்தில் இலிங்கத்தி டுபசங்-
 கார மு(உ)பநயனம் எங்ஙனம்? இதுவும் புகையுடைய
 தென்பது. பக்கத்திற் சாதநியத்தி டுபசங்கார
 நிகமனம் எங்ஙனம்? ஆகையாற் நீயுடைய தென்பது இப்
 பிரதிஞ்சை முத லைந்தும் அமமான வாக்கியத்தின் யஞ்சாவய-
 ங்கள்; அவையவம் போல,

8. தருக்கம்

அனிட்டப் பிரசங்கந் தருக்கம்— சித்தமான வியாத்-
 தியையுடைய தருமங்களுள் வியாப்பிய வங்கீகாரத்தால்
 வியாபகத்தின் வரவு. எங்ஙனம்? ஈண்டுக் கடமுண்டாயினப்
 போது நிலம்போலக் காணப்படுமென்பது. இத் தருக்கம்
 பிரமாணத்தக் காக்கிராகம். அங்ஙனமன்றோ இம் மலை
 தீயுடையதோ வி(அ)ல்லதோ வென் டு மை(ஐ)யத்தின்
 பின், னொருவன் தீ யில்லதென்ற கருதின் அப்போ தவ னைக்

குறித்துக், தீயில்லதாயினதனும் புகையில்லதமா
 வேண்டுமென்ற புகையில்லாமையின் வரவு பன்னப்
 பரும். அதுவே தருக்கம். அளிட்டப் பிரசங்கமென்-
 றதல் சொல்லப்படும். இந்தச் சாத்திய ரூபமான
 அர்த்தம் நிகழ்கின்ற நர்க்கத்துக்கு விடயம்;
 தீயில்லாமையைத் தள்ளுதலால். ஆதலில் அமாமாத்-
 துக் கருக்கிராகம். தருக்கஞ் சமுசயத்தில (அ).
 டங்குமென் ஒருவன் சொல்வான்; அது பொருந்தாது;
 ஒரு சார்வையுடைய விடையத்தையுடைய தாகையால்.

9. நிர்ணயம்

அவதாரண ஞானம் நிர்ணயம். அது பிரமான
 பலம்.

10. வாதம்

தத்துவ₁ மறிய வேண்டுவான் கதை வாதம்.

1. தத்வம்-மெய்மை.

அது எட்டு நிக்சிரகங்கட் கதிகரணம். அட்ட நிக்சிரகங்-
களாவன. நியூனம், அதிகம், அபசிந்தாந்தம், ஏதூவா-
பாச பஞ்சகம்.

11. சற்பம்

உபய சாதன முடையதாய் வெல்லவேண்டுமென்று
மிச்சையுடையான் கதை கற்பம். அது, எல்லா நிக்சி-
ரகத்திங் கிடைத்ததிற் கதிகரணம். பரசுட்சந்
ளா உகிக்கிப் படுகையிற் சுபட்ச சாதனப் பிரயோக
முடிவாயுள்ளது சற்பம்.

12. விதன்டை

சுபட்ச நாபனகீனமாய்ப் பரபட்ச னா உகணமாந்-
திர முடிவாயுள்ள கதை விதன்டை. இவை தன்டிகாக்குப்
பட்சமில்லை. சொல்வார் யலகையுடையதாய்ப்
பூர்வோத்தர பட்சத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியக்
கோவை கதை.

13. ஏதேவா பாசம்

சொல்லப்பட்ட பக்கத் தருமத்துவ முதலான ரூபங்களுளொரு ரூபத்தாற் குறைந்தாழு மேசுவல்ல. அதுவுஞ் சில ரூப யோகத்தால் ஏதுவைப் போலத் தோன்ற ஏதுப்போலிகளாம். அவை அசித்தம், விருத்தம், அனைகாந்திகம், பிரகரணசமம், காலாத்தியாய திட்ட மென்றும் பேதத்தால் ஐவகை.

13.1 அசித்தம் (நிவ்வப்படாப் போலி)

அவற்றுள் உதயஞல் "வியாத்தமான ஏதுவிருதைய பக்க தருமதையின் ஞானம் சித்தி; அதருதைய அபாவம் அசித்தி." யென்ற(அ) சித்த லக்கணஞ் சொல்லப் பட்டது. அதுவும் விருத்த முதலானவற்றிற் முன்னென்று சாங்கரியத் தோன்றுகின்றது; ஆயிற் மெவ்வாறு சாங்கரிய மின்றோ மவ்வாறு சொல்லப்படும். யாதெச்

சாதனத்தின் மூன்றே தோன்றக் தோஉக ஞானத்தில் சமர்த்தமாம் அதுவே தோட ஞானத்தைப் பண்ணும்- னாடா மென்மாளவு; வேறல்ல; மூன்றே தோன்றின வதனவே தோஉக மறிவிக்கப்படுகையிற் கதை முடிவாயிள், அந்நியத்தக் குபயோக மின்மையிள். யாது விபரீத வியாக்- தியாற் றோட ஞானத்தைப் பண்ணுமதுவே விருத்தவேஷப் போலி. யாவை வியபிசாராதிகளா லப்படியாகும். அவை அனைகாந்திக முதலாயினவை. அவைகள், வியாத்தி பக்க தருமத்தவ விசிட்ட ஏஷ்சொருப ஞான மில்லாமையாள் மூன் சொல்லப்பட்ட அசித்தங்கள்; தோட ஞானத்தைப் பண்ணுமென்மாளவு.

அசித்தம், ஆசிரையாசித்தம், சொருபாசித்தம் வியாப்பியத்தவா சித்தமென மூன்ற வகை.

13.1.1 ஆசிரையாசித்தம்:-

அவற்றள் எவ்வேதுவுக் காசிரைய மறியப்படாதது. ஆசிரையாசித்தம் எங்ஙனம்?

ககநாரவிந்த மனமுடையது; அரவிந்தத் தன்மையால்;
மருவிற் றுமளரபோல. இதிற் ககநாரவிந்தம்
ஆசிரயம். அஃது மின்றே. கடமனித்தியம்,
காரியத்தவத்தால், சூடம் போலவென்பது
மர்சிரயா சித்தம்.

அற்றயின், ஆசிரய முன்மையாற் காரியத்-
துவ ஏ தாசிரயாசித்த மன்ப. சித்தசாதன
மாயினுத. சித்தமான கடத்தின் அனித்தியத்தவத்-
தைச் சாதிக்கையால்; இங்ஙனமன்று;
சொருபத்தா லொன்றாசிரயமன் றாமானத்திற்கு
மற்றென்னெனில் ஐயம். அபலத்தத்தியம்,
நிச்சிதார்த்தத்தியம் நியாயம் வழங்காது,
மற்றெவ் விடத்தென்னி லையப் பொருளிலேயே
என்ற நியாய மிருக்கையிற் கடத்திலே அனித்தியத்-
துவத்தகக் கை(ஐ)யமில் லை; நிச்சயத்தினாலே;
சொருபத்தாற் கடமிருப்பியும் அனித்தியத்தவ
சந்தேக மின்மையால் ஆசிரயமில் லை யென்ப
தாசிரயாசித்தம்- ஏது அல்லது; இது ஆசிரய
முடையதன்றென்பதனால்.

13.1.2. சொரூபாசித்தம்:-

எவ்வேறு வாசிரயத்தி லறியப் படாதது சொரூபா-
சித்தம். எங்ஙனம்? சாமானியம் அனித்தியம், காரியத்ரவத்-
தா லென்பது. காரியத்ரவவேறு வாசிரயமான சாமானியத்-
தி லில்லை. பாகாசித்தமும் சொரூபாசித்தமே. எங்ஙனம்?
பிருசுவி முதலான நான்கின் பரமானுக்களும் அனித்தியம்,
கந்தமுடைமையாலென்பது. கந்தமுடைமை பக்கமாரு
மெல்லாவற்றி யில்லை; பிருசுவி மாத்திரந் திருத்தலின்.
ஆதலின் ஒரு கூற்றிலே சொரூபாசித்தம்.

அப்படியே விசேடனாசித்தம், விசேடியாசித்தம்,
அசமர்த்த விசேடனாசித்தம், அசமர்த்த விசேடியாசித்தம்
முதலானவை சொரூபா சித்த பேதங்கள்.

13.1.2.1 விசேடனாசித்தம்:-

அவற்றின் விசேடனா சித்த மெங்ஙனம்? சந்தம்
நித்தியம்; திரவியமாய்ப் பரிசுமில்லாமையுடைமையின்;

என்பது. இங்கே திரவியத்தவ விசிட்ட பரிசயில் -
 லாமையுடைமையேது. பரிசயில்லாமை மாத்திர-
 மன்ற; சத்தத்திற் றி(தி)ரவியத்தவமுமில் லை;
 குண மாதலால். ஆதலால் விசேடாசுசித்தம்;
 திரவியத்தவமென்றும் விசேடா மில்லாமையால்;
 அதனோடு கூடிய பரிசயில்லாமையுமில் லை;
 விசேடாத்திவின்கமையால் விசிட்டமு மில்லாமையால்.
 எங்ஙனம்? புருடாஸையுந் தண்டமின்கமையிற் றண்ட
 விசிட்ட புருட னிலனே. ஆதலால் பரிசயில்லாமை
 யுடைத்தாயிரும் விசிட்ட ஏது பாவத்தாற்
 சொரூபாசித்தமாம்.

13.1.2.2 விசேடியாசித்தம் :-

விசேடியாசித்தமெங்ஙனம்? சத்த
 நித்தியம்; பரிசயின்கமையாய்த் திரவியத்தவத்தை
 யுடைமையால் என்பது. ஈன்றும் விசிட்டமேது;
 விசேடியமில்லாமையால் விசிட்ட சொரூபமில் லை.

13.1.2.3. அசமர்த்த விசேடஞ்சித்தம் :-

அசமர்த்த விசேடஞ்சித்த மெங்ஙனம்? சந்த நித்தியம், ஞாந்தவ முடையநாய்க் காரஞபாவத்தை யுடைமையால் என்பது. இங்கே விசேடனத்தக்குச் சிறிஞ்சு சாமர்த்திய மில்லை; விசேடியமான காரஞபாவத்துக்கே நித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்க வலியுடைமையால் ஆதலா லசமர்த்தம் விசேடனம்; சொருபாசித்த மென்பது விசேடஞபாவத்தில் விசிட்டமின்மையால். அற்றாயின், விசேடனமான ஞாந்தவஞ் சந்தத்திலிருக்கின்றதே- எப்படி விசேடனமில்லை? அஃதொக்கும்; ஞாந்தவ முன்மையே; ஆயின மறு விசேடன மன்று. யா தன்மியத்தைத் தள்ளு- தலென்றும் பயமுடைய தறுவே யேதுவுக்கு விசேடனமாம்; ஞாந்தவம் பயமுடைத்தன்று-அசமர்த்தமென்ற சொல்லப் பட்டதே.

13.1.2.4 அசமர்த்த விசேடியாசித்தம் :-

அசமர்த்த விசேடியாசித்த மெப்படி?

இதிலே முன்பிள்ளுள பிரயோகம். சந்த நித்தியம். அகாரணத்துவ முடையதாய் ஞானத்துவ முடைமையால் என்பது. இங்கே விசேடன மாந்திரமே நித்தியத்துவத்தைச் சாதித்தலின் வலியுடையது. விசேடிய மசர்த்தம்; சொரூபா சித்த மென்பது, விசேடியாபாவத்தால் விசிட்டமின்மையால்; விசிட்டமேறவாய்க் கொண்டமையால். ஒழிந்தது முன்போல.

13.1.3 வியாப்பியத்துவாசித்தம்:-

எங்கே வியாத்தி யறியப்படாதது வியாப்பியத்துவாசித்தம். அது இருவகை; ஒன்று சாத்தியத்துடனே யுடனிகழ்ச்சிய தில்லாதது. மற்றொன்று சோபாநிக சாத்திய சம்பந்தமுடையது.

13.1.3.1 சாத்தியத்தொடனிகம்சியில்லாதது :-

யாது சத்த ஒரு கணிகம். எங்ஙனம்? சலதர யடலம். விவாத பதமாகிய சப்தாதியுற் சத்த. இங்கே சப்தாதி பக்கம்; கணிகத்தவற் சாத்தியம்; சத்தவ மேற. இவ்வேசுவுக்குக் கணிகத்தவத்தோடு வியாத்தியிற் பிரமான மில் லே.

13.1.3.2. சோபாதிக சம்பந்தி :-

கருப்பத்தி லிருக்கின்ற மைத்திரிதயன் கரிபன்; மைத்திரி மகன்மையால்; காணப்பட்ட மைத்திரி தயன் கூட்டம் போல. இங்கே மைத்திரி மகன்மையாற் கருமை சாதிக்கப்படும். மைத்திரி மகன்மை கருமையிற் பிரயோசக மன்ற. மற்றென்னென்ற சாகாதி யாகார பரிணதியே பிரயோசகம். பிரயேர்சக ரூபாதியென்று கூறப்படும். ஆதலான் மைத்திரி மகன்மைக்குக் கருமைச் சம்பந்தத்தில், சாகாதியாகாரப் பரிணாமே யுபாதி.

அது வெங்ஙனம்? தீக்குப் புறகச் சம்பந்தத்தில்
 ஈரவிறகின் சையோக ரூபாதி. ஈங்கு உபாதி
 சம்பந்தத்தால் வியாத்தியில் லையென்பது; மைத்-
 திரி மகன்மையாலென்றமேது வியாப்பியத்தொவாசித்-
 தம். யாகத்தூட் பட்ட கொ லைமை யதன்மா-
 சாதனம்; கொ லைமையால்; யாகப் புறத்தூக்
 கொ லைமைபோல. ஈங்குக் கொ லைமை யதன்-
 மசாதனத்தின்கட் பிரயோசக மன்று. மற்றென்-
 னை- நிஉகித்தத்வமே யுபாதியென்பது. முன்
 போல ஈங்கு ரூபாதி யுன்மையாற் கொ லைமையேது,
 வியாப்பியத்தொவாசித்தம். அற்றையின் சாதன -
 வியாபகமாய்ச் சாத்திய வியாபகமாயது யாதது
 யுபாதியென்ப ரூபாதியிலக்கணம்; அது நிஉகித்தத்-
 வத்திலில் லை; அஃதெங்ஙனம் உபாதி? இங்ஙன
 மன்று; நிஉகித்தத்வத்தி லுபாதி யிலக்கண
 முன்மையால். அங்ஙனமன்றோ, சாத்தியமான
 அதன்ம சாதனத்தொத்தூக்கு வியாபக நிஉகித்தத்வம்.
 எங்கே யெங்கே யதன் மசாதனத்தொவ மங்கே
 யங்கே நிஉகித்தத்வத்தினிருப்புன்மையால்; எங்கே
 யெங்கே கொ லைமை யங்கே யங்கே நிஉகித்தத்வ
 அவசியமன்று;

யாகத்திற் கங்கமான கொலையில் வியபிசாரத்தினால் யாக அங்கமான கொலையிற் கொலையுண்டு; நிஊதித்தல் மில்லை.

இப்படியே மூன்று அசித்தங்களும் காட்டப்பட்டன.

(நடுப்பதம் நிவஹப்படாத அமாமமாக விருப்பது அசித்தம் எனப்படும். சார்பசித்தம்:- ஆகாயத்தாமரை மனமுடைத்தது; தாமரைத்தன்மையினால். பொய்கைத்தாமரை போலும். இங்கு ஆகாயத் தாமரை கற்ப னையானது. இரட்டாவது வகையான அசித்தம் சிற்றெரு கூற்றில் நடுப்பதம் இடம் பெறுமையினால் எழுவது. இதனால் நடுப்பதத்தை சிப்பதத்தடன் இணக்கும் சிற்றெரு கூற்று பொய்யாகிறது. சப்தம் நித்தியமானது; ஏனெனில் அது புலனாகக் கூடியதாதலின். இது போலியாகும் புலனாகல் என்ற ஏது சப்தத்தின் பஹல்வ் என்பதனாலாகும்.

வியாப்பியாத் தவாசித்தம்:- வியாத்தியின் தொடர்பினடிப்படையில் நிவஹப்படாமையினால் இது ஏற்படுகிறது. மெய்யானது அனைத்தும் குறியிய நேரமுள்ளது; சப்தம் மெய்யானது. எனவே சப்தம் குறியிய நேரமுள்ளது.)

13.2 விருத்தம் (மாறகொள்போலி)

சாத்தியத்தின் விபரீதத்தோடு வியாத்தமான
 ஒரு விருத்தம்.. எங்ஙனம்? சத்த நித்தியம்,
 காரியத்தவத்தால் என்பது. இங்கே நித்தியத்தவத்
 சாத்தியம்; அதனடைய மாறயாடான அனித்தியத்தே
 காரியத்தவ வியாத்தம். யாது காரிய மஃத
 நித்தியமே.. .

ஆதலால், சாத்திய விபரீதத்தை வியாப்பித்-
 தலாற் காரியத்தவ ஒரு விருத்தமாகும்.

(நிறுவப்படவேண்டியதற்குத் தரப்படும் நியாயம்
 அதனை மட்டும் நிறுவுதற்கல்லாது; அதற்கெதிரானதை
 நிறுவுதற்கும் பயன்படுவதால் விருத்தப்போலி
 எழுதிற்று. நீர் குளிற்சியானது; ஏனெனில் அது
 சூடாக்கப்படக் கூடியதாதலின்.)

13.3. அனைகாந்திகம் (பிறழ்வுப்போலி)

சம்சய ஏது அனைகாந்திகம்-வியபிசாரத்தோடு கடின
எதுவும் அனைகாந்திகமாகும். அது சாதாரணம்,
அசாதாரணம் என இருவகை.

13.3.1 சாதாரண அனைகாந்திகம்:-

முதலாவது பக்க, சபக்க, விபக்க விருத்தி.
எங்ஙனம்? "சத்தம் நித்தியம்; பிரமேயத்தவத்தால்."
என்பது பிரமேயத்தவ ஏது பக்கமான சத்தத்திற் சபக்க-
மான நித்தியத்திற், விபக்கமான அநித்தியத்திற் மிகுக்கின்றது;
எல்லாம் பிரமேயமாதலால்.

13.3.2 அசாதாரண அனைகாந்திகம்:-

சபக்க விபக்கங்களினில்லாதது; எங்ஙனம்?

"நிலம் நித்தியம்; கந்தமுடைமையால்."

இங்கே கந்தமுடைமையேது; சபக்கமான நித்திய வியோமாதியினின்றும் விபக்கமான அநித்திய சலாதி-யினின்றும் நீங்கினது; கந்தமுடைமைக்குப் பிரிதிவி மாத்திரத் திருப்புன்மையால்.

உண்டாசிய சபட்ச ஷபட்சமுடைய வேறவுக்குச் சபக்கத்திலிருந்து ஷபக்கத்தி ஷீக்கமாய் நின்றவே நியமமாய்க், கமகாங்கத் தன்மையினு னந்த நியமா-பாவமே வியபிசாரம். அது இருவகையாற் கூடும்; சபக்க விபக்கத்தி லிருத்தலாஹ மவற்றினில்லாமையாலும்.

13.4 பிரகராசமம் (மலத லைப்போலி)

யாதுக்குப் பிரதிபட்சமான வேறூ மேற வுன் டதுவே பிரகராசமம். - சற்பிரதிபட்ச மென்றுச் சொல்லப்படும். எங்ஙனம்? சந்த நித்தம்; அநித்திய தருமந் தோன்றாமையா லென்பது. இங்கே விபரீ தார்த்தத்தைச் சாதியா நின்ற சமானபலமாகிய வேறுமானம் பிரதிபட்சமென்று சொல்லப்படும்.

யாது சுவலிய பலமன்றது பிரதிபட்ச மன்.

அங்ஙனமன்றே, விபரீதத்துக்குப் சாதகமான அமாமம், உபசீவியம், உபசீவகம், அபயம் என மூன்று வகையாம். அவற்றுள் முதலது வாதகம்; வலிமையை யுடையதால். எங்ஙனம்? யரமானுக்க ளளித்தியம்; மூர்த்தமாகையால்; கடம் போல. பிரமானத்தாற் சிரசிக்கப்படாத தருமியான பரமானுக்களின் அளித்தியத்து வாாமானங் கடாது; ஆசிரையா சித்தியால். இவ்வாமானத்தாற் பரமானு சிரசிப்புக்குப் பிராமானிய மறியப்பட்டது; அன்றி யிதற்குத் தோற்றமே யில்லாமையால். ஆதலால் உபசீவியம் வாதகமே. உபசீவகந் தற்குல மானதால் வாத்தியம். எங்ஙனம்? இந்த வளித்தியத்து வாாமானமே மூன்றாவது சற்பிரதிபட்சம்; சுவலிய பலத்தால்.

(ஒன்றோடொன்று முரண்படும் இருநியாயங்கள் ஒன்றையொன்று மறுதலிப்பனவாக அமாமனத்திலிடம் பெருவதால் இப்போலி எழுதினது. உ-ம்:- சத்தம் நித்தியமானது; ஏனெனில் அது செவிக்குப் புலனாதலின். சத்தம் அளித்தியமானது; ஏனெனில் உட்பத்தி செய்யப்படுதலினால்)

13.5 காலாத்தியாபதிட்டம்

(மறம்புப்போலி/பாதிதம்)

எதற்குப் பிரத்தியட்சாதி பிரமாணத்தாற்
 யக்கத்திற் சாத்தியாபாவச் சின்னம். அது
 காலாத்தியாபதிட்டம்-பாதித விடையமென்ற
 சொல்லப்படும். என்னும்? தீ வெம்மையில்-
 லது; பதார்த்தத்வத்தால்; சலம் போல.
 இங்கே பதார்த்தத்வம் ஏது. அதற்குத்
 சாத்தியம் வெம்மையில்லது. அதற்குடைய
 அபாவம் காட்சியானே யரிச்சின்னம்; துவக்
 சிந்திரியத்தாற் தீயினது வெம்மையில்லாதது
 தள்ளப்படுகையால். இவ்வங் காலாத்தியாப-
 திட்ட மென்னும்? கனிகத்தவற் சாதிக்கின்ற
 போது முன்சொன்ன சத்துவவேது. எங்கே கனிக
 கத்தவற் சாத்திய மீதாடைய அபாவமாகிய அக்
 கனிகத்தவம் பிரத்தியபிதான பிரத்தியட்சத்திலே
 யரிச்சின்னம் யாதென்னுள் முன்ன மறியப்பட்டது.
 அதுவே யிக்கடமென்ற பூருவ அபாவத்தாற் சனித்த
 வாசனையோடு கூடிய விந்திரியத்தாற் பிரத்த

பூருவாபரகாலத்தை யடைந்த பிரத்திய பிடுகனத்தாற்
கடத்தக்கு நிலைமை ஏனியப்படும்.

(ஒன்றை நிரவுதற்காகத் தரப்பட்ட நியாயம் அல்லது
ஏதாவது முரண்பட்ட ஒன்றை நிரவுதற்கு ஏலவே பயன்பட்டு
விட்டதால் பயனற்றவிட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது.

உ-ம்:- நெருப்பு குளிராது; ஏனெனில் அது ஒரு
திரவியமாதலின் என்ற நியாயம் தவறாது; நெருப்பின்
குடு ஏலவே பிற அறிவின் வாயில்களால் உரைப்பட்டது.
எனவே மேற்படிவாதம் போலியாகும் எனக் கூறலாம் பாதிதம்)

அச்சீத முதலான ஐந்தும் ஏறப்போலிகள்; யக்க
தருமத்தவ முதலான ரூபகீனத்தவத்தா லேறு வல்லன. தர்
சாத்தியத்ததச் சாதியாதன விலக்கமாறும் கேவல வியதி-
ரேசியிடைய அதிவியாத்தி யவ்வியாத்தியசம்பவங்களு மிவற்ற-
டங்கும்; இவ்வைந்திய மதிதமல்ல.

அதி வியாத்தி யுடையது வியாப்பியத்தவாசித்தம்;
விபக்கத்தி சீக்கமில்லாமையால்; சோயாதிசத்தவத்தாவும்.
ஏங்ஙனம்?

கோவிலக்கணம் என்மம் பசுத்துவத்துக்கு, அலை
தாடி முதலான ஷன்மை பிரயோசனம். அவ்
வியாத்திக்கும் பாகாசித்தம். எங்ஙனம்?
கோவிலக்கணமென்ற சித்திர வன்மமான அலை
தாடி. அசம்பவச் சொருபாசித்தம்; கோவி-
லக்கணமான ஒரு குளம்புடைமை

14 சலம் (வச்சலை/அனீதி)

தாற்பரியம் வேறபட்ச் சொல்லுத்
சொல்லுக்குப் பொருள் வேறு கற்பித்துத்
தூண்டிச் சொல்லுதல் சலம். எங்ஙனம்? தூண்டி
தாற்பரியத்தாற் சொல்லப்பட்ட நவகம்பளமுடையா
லிம் மைந்தளென்றும் வாக்கியத்திற்கு வேறு
யொருளா யாசங்கித் தொருவன், இவர்க்கு
நவ கம்பளங்களில்லை. -வருமையால் உவாக்
கிரண்டாயிரமில்லை - எங்ஙன மொன்பதென்ப தூ
றாடிய நின்றான். இவ்வாதி சலவாதியாதலாற்
சேற்றவன்.

15. சாதி (போலியுத்தரம்)

அசத்தான உத்தரர் சாதி-உற்கருஉசசமை, அப-
 கருஉசசமை முதலான பேதத்தாற் பலவகை. பெருகு
 மென்றும் பயத்தா லெல்லாற் சொல்லப்பட்டனவல்ல. அவற்றி
 ளவ்வியாத்தமான திட்டாந்த தருமத்தாற் சாத்திய அவ்வியா-
 பகத் தருமத்தை வருவித்த ஊற்கருஉசசமை யென்றும் சாதி.
 எங்ஙனம்? சத்த மனித்தியம், காரியத்தவத்தால். கடம்
 போலவென்ற சொல்லதற்கண், ஒருவனிங்ஙனம் சொல்லா
 நின்றான், காரியத்தவ வேதவாற் கடம்போலச் சத்த
 மனித்தியமாயின் அந்த வேதவாலே அது போலவே சத்தர்
 சாவயவமாக வேண்டுமென. அவ்வியாத்தமான திட்டாந்த
 தருமத்தால் அவ்வியாபகமான தருமத்தினயாவத்தை வருவித்தல்
 அபகருஉசசமை யென்றும் சாதி. எங்ஙனம்? முன் சொன்ன
 அமுமானத்தில் ஒருவன் இங்ஙனம் சொல்லாநின்றான்,
 காரியத்தவ வேதவாற் கடம்போலச் சத்தம் அனித்தியமாயின்,
 அந்த வேதவாற் கடம்போலச் சத்தமுன் செவியாற் கவரப்
 யடாததாக வேண்டும், கடற் செவியிற் கவர்வதன்றேயென.

17. நிக்சிரகத்தானம் (தோல்வித்தானம்)

தோல்வியேது நிக்சிரகத்தானம். அது ஞானம், அதிகம், அயசித்தாந்தம், அர்த்தாந்தரம், அபிரதிபை, மதாபுத்தை, விரோதம் முதலான பேதத்தாற் பலவிதமாயிதம் பெருகுமென்று சொல்லப்பட்டனவல்ல. சொல்ல வேண்டிய பொருளிற் சிறிது குறைதல் ஞானம். சொல்ல வேண்டிய பொருளி னதிகம் அதிகம். சித்தாந்தத்திற் கேடு அபசித்தாந்தம். பிரசிருதத்திற் சம்பந்தமான பொருளுடைய சொல் லர்த்தாந்தரம் உத்தரத்தினது தோன்றாமல் அபிரதிபை, தனக்குப் பிரதிகூலமாய்ப் பராக்குச் சம்மதமான வர்த்தத்தைத் தானே யங்கீகரித்தல் மதாபுத்தை. இட்டார்த்த பங்கம் விருத்தி. ஈண்டு மிகவும் வேண்டாமையாகிய ரூப பேதங்களுக் இலக்கணம் கூறாமல் குற்றமன்று.

தருக்கபாலைஓ முற்றியது.
